

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

ИЛИ:

49 - ПРОСТИ СЛОВА ЗА СЛОЖНИ НЕЩА!
49 - АТАКИ НАД ЧОВЕШКАТА ЛОГИКА!
49 - ПОРЪСВАНИЯ НА СОЛ В КЪРВЯЩИЯ ВИ РАЗУМ!
49 - СМАЗВАЩИ УДАРА НА ЕГОТО!
49 - ВЪПРОСА, КОИТО АКО НЕ СИ ЗАДАДЕШ,
ЗНАЧИ НЕ ПРОУМЯВАШ, ЧЕ ТИ СИ **Човек!**

... през очите на един просто търсещ човек!

СЛАВИ САМИЧКОВ

Българска

© Слави Самичков - автор

Ивайло Иванов - редактор

Издателство: Печатница Нима

Печат: Полиграфически Комбинат Димитър Благоев

ISBN: 978-954-2952-18-3

2012

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

ИЛИ:

**49 - ПРОСТИ СЛОВА ЗА СЛОЖНИ НЕЩА!
49 - АТАКИ НАД ЧОВЕШКАТА ЛОГИКА!
49 - ПОРЪСВАНИЯ НА СОЛ В КЪРВЯЩИЯ ВИ РАЗУМ!
49 - СМАЗВАЩИ УДАРА НА ЕГОТО!
49 - ВЪПРОСА, КОИТО АКО НЕ СИ ЗАДАДЕШ,
ЗНАЧИ НЕ ПРОУМЯВАШ, ЧЕ ТИ СИ Човек!**

... през очите на един просто търсещ човек!

СЛАВИ САМИЧКОВ

Това писание посвещавам на моята кротка и търпелива съпруга, за която понякога съм труден и неразбираем, но с която вървим един път; която е винаги до мен, и която аз силно обичам!

... и на която се надявам, все пак, да го прочете... по някое време!

**Посвещавам и на всички, които ТЪРСЯТ!
Защото те ЩЕ НАМЕРЯТ!!!**

НЕЩО КАТО ПРЕДГОВОР

Не знам защо е прието да има предговори към една книга? - може би, защото е полезно да се даде представа за съдържанието или да се направи опит читателят да бъде заинтригуван, макар и в книгата да няма нищо интригуващо. Не знам! Ще драсна и аз няколко реда, но не с идеята да те засърби за четене, а по-скоро да те откажа да четеш, ако не си готов за написаното в нея. Лошото ще е, ако вече си дал пари за това тук и се окаже грешка. Но, надявам се, ще ми го простиш!

Е, материята в тази книга, в тези семпли няколко страници, не е за нааяждане, нито е демонстрация на остроумие и блестящо красноречие. В нея няма абстракции или натруфени термини! Няма словоплетства, на които не знаем даже и смисъла! Нито претендира за дълбоки и още по-малко научни размисли. Съвсем не! **Но!!!** Подхвърленото в нея не е за пренебрегване! То действа така, както невзрачният вирус на мощното тяло - невидимо, неочаквано и подценявано, но после - превземашо, детрониращо и изненадващо до смърт същото това мощно и здраво (допреди това) тяло!!! Написаното в тази малка книга е насочено към всеки, който се смята за безстрашен, всемогъщ и едноличен владетел на ежедневието си, и който пропуска да види наличието на вирусът в ъгъла, който злокобно чака момента на възцаряването си! Малка книга, но за всеки, в който вилнее с безобразна ярост и мощ самозабравилото се, обречено в себе си, безплатно, нахално, нагло, лицемерно, прагматично, сеешо душевна смърт, зловонно и богопротивно его. За всеки, който смята че може да прави, каквото си поиска; че светът се върти около него, и че всички други са по-глупави от него!

Нещата са казани свръхкратко! Болезненократко! Но и достатъчно дълго! Зад всяка точка може да се изпишат хиляди страници. И те отдавна са написани! Това тук е нещо, като концентриран концентрат!!! Рисувай 20-30 минути от живота си за тази книжка - малка книжка! Ами, ако тя ти подсказва нещо?! Ами, ако това бъде искрата в динамита на твоя вече готов да избухне, ферментирал и достигнал критично налягане, караш те да скубеш косите си от неяснота и противоречия, киснат и изтичащ живот?!

Това е книга за всеки един от нас, книга - за самия мен!

Тук аз не изказвам свое мнение! Защото, ако това е мнение, което идва от мен, ако това е "моята истина", "моята гледна точка", "моята философия", то би било глупаво и наивно да те занимавам, по простата причина, че тогава написаното няма как да е вярно! Защо ли? Защото Истината е Абсолют! Истината е една, вечна и независеща от нищо! Тя не се измисля, Тя се открива след искрено търсене, приемаш Я наистина за Истина в сърцето, душата си и цялото си същество и Я изпълняваш, като се съобразяваш с Нея до края на живота си! Друг път няма! Ние не можем да повлияем на Истината, нито пък да направим Тя да зависи от нас, но ние изцяло зависим от тази Истина! Аз съм приел Истината за Истина (с главно "И") и просто съм Я изразил някак от себе си тук. Надявам се това да съм го сторил правилно. Защото ме е страх, да не се

окаже, че съм прибавил нещо от себе си - това би било сигурна, опасна и непростима грешка!

За извор на Истината и за основа, върху която се опитвам да стоя, са боговдъхновените светоотечески писания и сведеното на хората животворящо и спасително Божие Слово. Това е важно да се има в предвид! Не бързай, смелчаго, да избухваш с атеистична дързост, задръж за миг мегатонната си всезнаеща мисъл, мислейки си, че тук някакъв сектант - наивен, смазан от живота и витаещ в измислен "опиум за народите", е седнал да те убеждава теб - всезнаещия, в "ясни" и "прозрачни" за теб самия неща. Не бързай!!!

Ще изписвам **Човек** с главно "Ч", защото го разглеждам като венец на творението, а не просто като животно сред животни. Също и **Смисъл** и **Живот** - това не са просто думи - когато са свързани, това са... вселени!

На места писаното от мен звучи малко грубичко и нетрадиционно, съзнавам... но как иначе да се събуди мъртво-спящ, освен чрез наръгване в ребрата с дебел прът!? Сега - словесен прът! Този прът в случая е безкръвен, но - повярвай ми, може да е и свръхболезнен и кървав! При това твърде често е така. Дори един "добър" лачен издател (по-скоро псевдоиздател - като повечето днес!), свикнал да издава само "красиви", розово-напудрени, дебели и мазни, надути с отровния газ на безсмислието и суетата "художествени" книги (сиреч - продаваеми днес), нагло каза, че тази книга е прекалено тънка за пазара, и че такива некролозни страници не печатал, освен некролозите на майка си. Но и той, макар и типичен образ на днешното жално време, успя да разбере, че тази книга е именно траурна и даже страшна. Но страшна за страхливците и аморфните по дух хора.

Възползвай се от тази книга и си задай поне един-два въпроса от тези в нея и ти ще направиш първата крачка за събуждането си. Все пак - безкръвно е, неболезнено е. Нищо няма да загубиш от няколко слова. Може само да спечелиш. И не си мисли, че точно ти не спиш!!! Дори е по-лошо: сънуваш и се лъжеш! Да! - скъпи, търсещ Читателю!

Навярно ще усетиш и полъх на гняв и ярост, но те не са отправени към теб!!! (не забравяй това), а към мен самия и моето безсилие, понеже, вярвайки в това, което пиша, аз не успявам да го изпълня в пълнота. Но всъщност той - Животът, е точно за това - да достигнем тази пълнота!

Ще видиш удивителни, въпросителни и какви ли не смеси от пунктуационни знаци, с които бегло се опитвам да чуеш и усетиш моя вик, моя мощен рев към теб и самия себе си!!!

Прости прямотата ми и странния ми речник, но са нужни твърди мерки, защото времето тече и... изтича!!!

от моя милост - Автора

НЕ ЗАБРАВЯЙ ТОВА!!!

**Всеки ден, всеки час!!!
Ако си Човек!**

**Огледай се!
Не бъди наивен!
Реалността не се тълкува - тя е просто един факт!
Ти си Човек!!!**

**Това, което следва, не е философия!
Това е сблъсък с реалност! Не го забравяй, докато
четеш! Иначе ще е поредната загуба на време!**

1. ОГЛЕДАЙ СЕ! ВСИЧКО ИМА СМИСЪЛ!

Това - всичкото около теб, дали е самосъздадо се от нищото и дали е без смисъл, причина и цел, а?! Погледни Космоса и се замисли за абсурдната му безкрайност! А ако е краен, какво е след края му, кой е създал и следващото, и следващото...? "Великият взрив"... в нищото?!

Не бъди наивен!!! Или Космосът не е реалност?

Погледни собственото си тяло - кой програмира всяка клетка в него? Ти? Случайността? Еволюцията? **Не бъди наивен, ти си Човек!** А какво трябва да постигне Човекът?

Или ти - Човекът, не си реалност?

Погледни колко си сложен, как всяка клетка изпълнява своя сложна задача, координирана с хиляди други функции и процеси! В синхрон, в общ замисъл и цел! А мозъкът ти? - най-сложното познато нещо в материята на Вселената? А той е 75% вода! Да, ти не знаеш това и разни други милиони подробности, но те нямат никакво значение, нито колко са и какви са, **ако теб не те вълнува смисъла на нещата!**

Защото, накъдето и да се обърнеш, ще се изумиш, вцепениш от недоумение, ще се смажеш от непостижимостта и сложността на това, което те заобикаля! Но то е просто едно творение! А Творецът на всичко това!? А Неговата непостижимост, а тяхната нищожност?

Погледни организацията в природата, погледни организацията в атома, в Космоса! Прецизността им! Виж синхрона на всичко! Просто отвори очите! Убий отровния паяк, който ги е вързал с лепкавата мрежа на лъжата! Изтрий гнусната слуз на неистината от иначе чистите си и божествени сини очи! Събуди прашния си летаргичен мозък! Махни паяжината от разума си! Защото той - разумът, не е просто даденост, а

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

тежък и отговорен дар - остър и пронизващ, задължаващ и изискващ! Той може и трябва да те въздигне, но може и безпощадно да те разреже. Той е в ръцете ти! Нямаш право да не го ползваш, нито да захвърлиш като непотребен или нежелан подарък! Дар, само на Човека! Дар, който трябва да се ползва, защото е инструмент на свръхглавна и единствена задача, наречена СПАСЕНИЕ! Е, може и да откажеш да ползваш разума си, понеже си си въобразил, че светът се върти около теб, или че нещо зависи от теб, но това никой не го интересува! А ти малко по-късно сам ще разбереш как стоят нещата. Да, можеш инатливо да не дишаш под водата, но е въпрос на време да се удавиш - сигурно, неизбежно, жалко, наивно и тъжно! Защото просто ти не си риба, а... Човек! И водата въобще няма да я интересува ти какво си си въобразявал - тя просто ще те погълне. Точно така изглежда и Човекът, който игнорира разума си, мислейки че може да се държи като животно, като служебна и безотговорна твар - ще плати с цялото си същество за това! Позавърти дървената си глава малко! Не ти е нужен дори и първи клас образование! Всичко е вътре. Заложено е, усеща се, но трябва първо да се пожелае.

И така, самоорганизирали ли са се нещата около нас? А необятната енергия, заложена във всичко това, която никога не се губи?! От къде се взе тя? Защо не се губи? Кой я контролира? С каква цел я има? Какво трябва да постигне тя? Човекът какво общо има с нея?!

От трудни по-трудни въпроси, но само, ако те вълнуват! Ако не те вълнуват, то кочинката, прасенцето и ракийката са ти достатъчни! Изборът е твой! Но не забравяй: независимо от избора ти, смисълът, целта и отговорността си остават! Те чакат да те смажат или въздигнат! Когато му дойде времето, то неминуемо ще се случи! Ако имаш уши - отвори ги!

Всичко е изпълнено със закономерност и смисъл! Никой от нас не е изключение! Законите и правилата са за всички!

Не бъди наивен! Ogледай се!

Всичко теб чака!

2. ЧОВЕКЪТ?! ТОЙ Е РАЗЛИЧЕН!

Той по-различно нещо ли е от всичко друго на Земята, дори във Вселената, или не? Или Човекът е просто имало късмет животно? Щастливо съвпадение на случайността?! **Не бъди наивен! Човекът е микрокосмос в макрокосмоса!**

Може ли котката някога да стане слон, или слонът да е мравка, или мравката да е Човек, или Човекът да не е Човек?! А дърво? А камък? Или вирус, бактерия, микроб, едноклетъчно, атом, електрон...? Ох! Просто ей така?! Хубаво е добре да помислиш върху това, което само по себе си е ясно и абсурдно, но... все пак, помисли! Да, то е ясно, но не е толкова елементарно! Би било безпринципно-просто, елементарно дори до

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

простотия, безотговорно, но и удобно, ако можеше всичко да става всичко, включително и Човекът да бъде Нечовек! Но това не е приемливо за този разумен и смислен Човек. Някак в същността си това не е приемливо. Чувства се без да се обяснява. Не смяташ ли?

Човекът е венеца на творението! Той е различен! Не те ли вълнува това? Ти Човек ли си?

3. ЗЕМЯТА?!

Тя е СПЕЦИАЛНА!

Просто планета, също с късмет ли е тя, или уникално във Вселената място за живот - хиляди фактори, в синхрона на които е възможен живот?! Разстояние от Слънце, наличие на вода, кислород, температура, гравитация, защитен озон...! **Не бъди наивен! Земята е място, отредено за конкретна цел!**

Гравитацията - няма обяснение за тази сила във Вселената! Дори идея няма от какво се поражда! Или да попитаме "науката"?

Енергията във Вселената - взела се е от нищото ли? Как се създават нови галактики, от къде се взима материалът и енергията в тях? Или пак да попитаме "науката"?

Не бъди наивен! Нямаш време за глупости!

4. ЖИВОТЪТ!!!

И НЕГОВИЯТ СМИСЪЛ!!!

Дали твоят живот (Животът на Човека) е без Смисъл, без ясна цел и задача, просто с някакво начало и край, без поемане на отговорност и без съобразяване с нищо - някак, някога... и неминуемо?! Или просто смърт и после нищо?

Не бъди наивен, огледай се! Животът е смислен!

Какъв е Смисълът на човешкия Живот? Да помислим прстичко!

Ето някои варианти! Човекът да **преуспява в света**, за да го придобива и ползва? За **да яде** (най-често свински) и да грухти доволно в калта на световните "наслади"? Да изпитва разни гнусни или негнусни, "естетични", "лирични", роматични, плътски или неплътски, или каквито и да е **удоволствия** ("уд" - означава от старобългарски "крайник" и от там - удоволствие значи воля на крайниците, т.е воля на периферията, воля на маловажното и несъщественото!)? Да живее екстремен, "интересен", смешен и хаотичен, пъстър и ярък, неповторим **"живот-приключение"**, **"живот-забавление"**, **"живот за мига"** или **"живот на ръба"**, адреналина, страстта; да **"чувства, че живее"**, пък след него и потоп... (какви отчайващи и празни клишета само!)? Да живее, за да бъде **"щастлив"**, макар и да не знае това какво точно означава? Да си **"носи новите дрехи"**, че утре край на **"купона"**? Да **"не пречи на другите"** и да се бори за неясен и криворазбран мир? **Да яде**, просто за да не умре (като животните)? Да остави **поколение** (пак като животните), за да не изчезне "висшият" му и **"случайно самоеволюирал"** вид? **Покोलение**, също така безцелно и вегетиращо в жива смърт? Да е част от механична и бездушна **хранителна верига**? Да е безсмислено **добър**, докато се рее в още по-безсмисления си по същност "розов" живот? Да е безплоден, но пък **"културен"** елемент в мъртва по цел човешка "еволюция"? **Ненужен фрагмент** във Всемира? Да **остане в историята**, без полза за самия него вече след смъртта си? Или за **хумус** - за баланс в природата и **десерт за червеите**? Или пък да живее за **"любов и дива страст"** и да ги възпява и величае с неграмотното си, невежо и сляпо същество...?

ЕДВА ЛИ!!!!!!

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Или Смиcълът е от друго естество?! - невидимо, но понятно и разумно! И защo този Смиcъл не е по природа видим и естествено-ясен за Човека - по подразбиране, както е ясен смисълът на храната и въздуха за Него, а той - Смиcълът, трябва да се търси, да се иска и да се изстрада?! Защо? **Смиcълът на Живота!** Има ли такъв?

Не бъди наивен, огледай се! Животът на Човека има конкретен и единствен Смиcъл! Какъв е той? Конкретна цел! Каква е тя?! Не си се замислял?! Ти Човек ли си?

МАЛКА ПАУЗА...

... за Човешки размисъл!!!

ВНИМАНИЕ!!!

СМИСЪЛЪТ на този ЖИВОТ е...

... да се завърнеш вкъщи! Да се покаеш и спасиш! Защото сега си изпъден! Защото сега си пострадал! Защото си виновен! Защо, кога, как... - има ли значение, ако е факт! А то е факт! Съобрази се с наказанието! Работи! Потърпи и виж плода си! Всичко теб чака! Времето изтича! А после лично и неизбежно ще ти се отсъди... справедливо! Искаш или не искаш!

И така: Ще се върнеш ли у дома или ще останеш изпъден завинаги! Това е въпросът! А отговорът се кове само от теб!

Смисълът на Живота, казан в два реда? Това да не е някакъв абсурд?! **Не! Не е!** Ти искаш хиляди страници ли?!

Знаеш ли колко кръв е пролята, колко сълзи са изтекли, какви свръхчовешки сили са изтръгнати, колко труд е положен, колко болка е изпитана, от колко истински духовни воители, за да се проумеят и изпълнят горните два реда!? Не знаеш! А иначе са само няколко думи. Така е! Но и отровната вода и планинската вода си приличат, но те нямат нищо общо по същност! Така е и между различните думи и изречения! Само си приличат! Но едни разкриват тайни, просто ей така, в няколко невзрачни реда и звука, а други се трупат с тонове, без нищо да кажат! Нима не е вярно?

Веднъж попитах един професор в университета, който уж търсеше Смисъла на Живота, следното: "Професоре, какъв е според вас Смисълът на Живота, все пак?". А той се смути, като че ли го попитах за сложно диференциално уравнение, и после ми отговори почти автоматично: "Ами... да правиш добро, да не вредиш на другите...". Изтръпнах! Все едно ми каза колко е часът! Тогава се смаях от този отговор! Професорът, всъщност... нямаше отговор! Това ме изуми! Той можеше да говори с часове за сложните процеси в живота, за абстракции, за нематериално... но нямаше истински, дълбок, изследван, жив и дишащ отговор, който да е роден от избраната за истинска от него Истина, и която Истина да е здраво прегърнал и започнал твърдо да следва! А той такава Истина явно нямаше! Това беше трагично! И разбрах какво значи да работи устата, а сърцето да тлъстее!

А ти дали ме разбра?

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Като че ли с тази точка се изчерпа цялата тема на книгата! Още преди да е започнала и вече няма защо да продължава, няма какво повече да се каже! И то е така! Наистина! Колко жалко! А сега какво да пиша? Странен развой на книга - развързката е в началото. Няма тръпка, няма интрига! Защото това не е роман за безделници, а книга, която трябва да свърши работа. Работа у хора, готови да се събудят от острия прът в ребрата си.

Но, хвърлете едно око и на останалите няколко точки - все си мисля, че това може и да не е безполезно! Те всички пронизват и разголват главния въпрос на книгата - **Смисълът на Живота!**

5. НЕВИДИМОТО! РЕАЛНО ЛИ Е? ДУХЪТ РЕАЛНОСТ ЛИ Е?

Невидимото може ли да е реално? Ако е да - защо не се съобразяваш с него? Ако е не - ти глупак ли си? Токът вижда ли се? А температурата? А болката? А щастието? А здравето? А любовта? А магнитните вълни? А Айфеловата кула, ако не си ходил в Париж? Тези неща съществуват ли или не? **Не бъди наивен! Истината се чувства!** Или чувствата (понеже са невидими) са нереални, а?

За тази точка един приятел (приятел - много специална дума за мен!) ми направи забележка, че е много кратка и лаконична. Да - така е! Но не е случайно. Духът и невидимото са неща, за които може да се пише с години (както и за всички точки в тази книга). А и идеята в книгата не е да се прави разбор и анализ на това и онова, а да се зададат, заковат, бетонират въпросите, за които е недопустимо, щом си Човек, да останат без отговори! А, ако Човек не усети как стоят нещата, всички многохилядни писания биха били напразни. Дори вредни, защото, ако не си готов за тях, ако още не е трепнала човешката ти струна, ти би се озлобил и би намразил всичко, което иска да те доведе до Истината (виж. т.18 за Атеистът). Затова тук - в книгата, само бия камбаната, а който има уши да слуша, нека чуе.

Закономерността на нещото усети ли се - нещото става контролирано и резултатно! Когато човек усети, почувства, подуши закономерността в дадено **нещо**, то **конкретното знание** (описание, изследване, формули и теория) става ненужно и не главноопределящо

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

за опознаването и ползването на това **нещо**. Тогава те връхлита просветление, пълно с категоричност и недвусмисленост.

Закономерност = естественост = предвидимост! Познаването на закономерността дава свобода в действията, ражда бърз и желан резултат. Усещането на закономерността **произвежда знанието** за **нещото**, което е подвластно на тази закономерност!

Закономерността - това е същността, принципалът и генераторът на и в поведението на нещото! Малко засукано го казават, извинявайте!

Но **закономерност** се открива, усеща и почувства само след пламването на огън, разгарянето на жажда и прилагането на труд изпълнен с непримиримост и искрено търсене. Разбира се не и без разум, мир и търпение!

Не бъди наивен! Огледай се! Ти Човек ли си?

7. ПРОСТИ ПРИНЦИПИ!

Всичко се подчинява на прости и само няколко на брой принципа! Всичко! Навсякъде! Еднакви! Прости! Непротиворечащи си! Така е изградено и така функционира всичко! В материята, в биологията, във физиката, в Космоса, в духовното! Еднакви! Твърди! Към момента - вечни за нас хората! Как е възможно? Явно някак!

8. ДУШАТА!

Тя реална ли е или не? Да! - реална е, и още как! Тя има потребности - също като тялото. Реални! Защо ги пренебрегваш? Душата ти е същността, Животът касае нея, вечността касае нея. Тялото е неин инструмент! Спасението касае нея! Изкуплението касае нея! Тя се ражда, но е вечна и безсмъртна! Или щом е невидима не съществува? И няма какво да се спасява и изкупва, а? Ти си съвършен, ти си самосъздал се Бог?! Горката ти майка!

Не бъди наивен! Огледай се!

Кой вдъхва живота в машината-тяло? В клетката? Кой в един момент го взима от там; как, кога и защо? Или ти? Или никой?! Без мисъл? Без смисъл? Ох, ако смяташ че е никой - ти си в бедствие! А ако смяташ, че е Някой - ти защо не се съобразяваш с Него?!

9. ЦИВИЛИЗАЦИЯ И ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС!

Колкото и да се развива човешката цивилизация технологично, това няма отношение (не подобрява) духовното състояние на душата на Човека. Напротив! Ако утре двама космонавти отидат на Марс, или на края на друга галактика, и единият спъне без да иска другия, то първият най-спокойно може да го заколи или да му дръпне дихателния маркуч от ярост и там - в Космоса! Яростта, завистта и гневът са си същите, както и по времето на Каин и Авел! Някога са убивали с копия, днес - с атомни бомби! Някога при война са умирали няколкостотин човека, днес умират милиони - само за ден-два и при "добро" желание на някой, само с един бутон! Днес всеки може да говори с всеки по телефони, но никой няма приятели и всеки е отчужден! Навсякъде дебне измама и беда, и то от хората!

Какъв прогрес, каква цивилизация, щом душата се задушава! Злото видимо расте! Освен, ако не си глух, слеп и малоумен!

Не бъди наивен! Материалният свят не може да развие духовния, напротив - убива го!

10. ПРЕРАЖДАНЕ! СЪДБА! КАРМА! ОТГОВОРНОСТ!

И аз някога "уважавах" тази удобна идея за прераждането. Тя вирееше плодовито в мен, когато бях на 11-17 години! Но това "удобство" беше детронирано и аз се сблъсках с реалността!

Животът на Земята е един и всичко, което касае душата и спасението ѝ, се развива в рамките на този един живот! Духовното знание се придобива единствено и само тогава и то няма нищо общо със светското знание и с модерната цивилизация. Точно затова всеки може да го придобие, само трябва да го иска! Не зависи от положение и пари, от власт и сила! То е константно! Духовното знание е достъпно за всеки!

Затова няма и прераждане на душата! Ако има - защо не виждаме наоколо хора на прага на "нирваната", нали са минали уж хиляди поколения?! А се вижда, че всичко се срива? Морал, духовност, мъдрост...? Всичко отива към свършек! Или си спял? Защо човечеството се увеличава, вместо да намалява? Значи, че се раждат нови души, чисто нови! Равни с всяка друга! И ако допуснем за реално това безбожно, безлико, бездушно и безсмислено прераждане, то кой и кога ражда тези "прераждаеми" души?! Или се самораждат случайно и хаотично от нищото? И явно никой не е достигнал "нирваната", че да намалее бройката на тези души, които уж се циклят! А и къде са тези "Богове-Азове", на които не им достига едно-две прераждания само, че да ги видим как сияят? Огледай се - къде са? Къде са тези почти

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

съвършени "люде-буди", огледай се!? Не бъди наивен! Животът е един, изпитът е един - само тук и сега! **Няма поправителни прераждания!** Иначе как ще поемеш отговорността си - с безкрайни прераждания ли? Прекалено е сладниково, не смяташ ли? Или е далеч по-удобно да си мислиш, че има и още, и още; че можеш да си правиш, каквото искаш, после да си се прераждаш някое и друго хилядолетие; после някакво "Чистилище" тук-там за малко, и накрая ставаш съвършен, ставаш "Бог"?! Представяш ли си ръждивата гайка, каквато сме ние, да си въобрази, че може да стане творец на рудата, на машините... и да започне да вае красота и непостижима сложност от недрата на самата себе си?! А тя е само производна, ръждива, непотребна, дори без фаска и добра резба, с остри и грозни ръбове, гайка! Точно като мен! **Ти май наистина си наивен!** Разбери - всичко се плаща, такива са правилата! Но лошото е, че в тази игра ти не можеш да не играеш. Щом вече си роден! Може да не искаш да си Човек, но ти си! Отрязаната глава няма да порасне (тук разбери - "върщане назад няма")! Това е реалността, а ти говориш за прически и грим на липсваща глава (т.е., безпредметни са вече действията ти - закъснял си).

Съдба, карма? Отговорност? Ако човешкият живот е предопределен и предначертан, възниква простият въпрос: аз тогава имам ли отговорност в този свят, аз мога ли да бъда обвинен в нещо??? Пък и от кого? Ами не - не мога! Също, както животните - те са служебни твари, действащи под инстинкти и следователно без търсена от тях отговорност - те така са програмирани, без свободна воля, без разумна душа! Обаче ние, Човеците, сме със свободна воля и съответно с отговорност за действията си, и съответно със свободен живот, необременен от предначертание, като съдба или карма! То в това е и великият проблем - ще отговаряме за действията си, които в крайна сметка трябва да имат една единствена цел - спасителна цел! Съвсем друг е въпросът, че нашият живот - като прозрачно творение, е предузнат от Твореца, подобно на стругар, който познава и предизнава поведението на машината си. И великото тук е, че ако стругарят може да влияе директно на поведението на машината, като неин създател, то в божествената свободна воля на Човека дори Бог не се намесва, щом липсва желанието в тази свободна воля! Точно това е и божественото в нас! Тук има ли нещо неясно, че даже и нелогично? Не! Няма! Тогава не спори!

Наистина недоумявам как е възможно хора с опит, светска мъдрост и знание, интелигенти, разумно мислещи и логични същества, които претендират да са търсещи и изследващи дълбините на света и живота, да допускат за възможно и смислено прераждането?! (визирам йоги, философи, източни мъдреци и учители; всякакви хора с реален опит, но в неспасителен аскетизъм, търсещи вътрешен мир, подлагащи се на лишения, търсещи безстрастие, практикуващи волеви и силови упражнения; културни дейци и всякакви творци...). И да приемат, че то - прераждането, е форма на Смисъла на Живота, като принципал в творчеството на Твореца - Живия Бог! (тук го казах малко засукано!). И за пълнота на абсурда - пък да има и предопределеност под формата на съдба и карма! Това може да го мисли само човек, който макар и да приема, че има някаква (неопределена, безлична, мъртва?!) Божествена

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

сила, не допуска този Творец да бъде разумна, милостива, справедлива и жива Личност!

Животът е един! Не се услаждай в блудната и развратна мисъл за разточителен реен из времето с никакви измислени животи и прераждания!

Един път смърт! и после - съд!

11. СОБСТВЕНОСТТА! ГРЕХЪТ!

Ти нямаш нищо! Ти не принадлежиш на себе си! Душата също не е твоя! Всичко е на Този, Който го е сътворил, на Този, от Когото е произлязло! Ти нямаш права, ти имаш правила! Или сам си командваш деленето на клетките, растежа на косата, мигът на смъртта?! Само едно може да е лично твое - това е грехът, с който нарушаваш естествеността, с който нарушаваш реда, грехът, който сам избираш с неприкосновената си свободна воля.

Грях! Какво е това? Това е счупената тухла в здравата стена, през която влиза заразата в града; това е нарушената стерилност на организма, чрез което се разстройва естественото функциониране на системата; това е онзи лъжливо-вкусен бонбон, който ни донася кариес. **Грехът** - вирус на здравата и безсмъртна душа, от който тя боледува смъртно! Ненужно нещо, породено от самите нас, привнесено чрез гордостта ни и поразило здравото естество на душата! **Грехът** е единственото нещо, несътворено от Бог! Той е единственото наше творение - срамното творение на Човека! **Грехът** е нашата собственост! Само това е от нас на този свят! Сега само се иска да се отречем от това си срамно творение и да придобием спасителния му и компенсиращ контра-еквивалент: покаянието.

А, ако нямаше такъв милостив и щедър вариант?!

12. ПОДОБИЕТО!

Частицата от безкрайността е безкрайност, частицата от божественото е също божествено, също, както частицата от глупостта е също глупост. Ето затова душата е божествена, ето затова тя зависи от Твореца си и точно затова не може да не се съобразява с Него - тя е част от Него! Може ли кръвта да не се съобразява със сърцето или клетките и тялото с мозъка? Не, не може! Точно затова Творецът обича творението си и устройва нещата така, че то да бъде отново част от Него, щом по

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

някаква причина то - творението, се е отделило. Защото Човекът е "по образ и подобие" на Твореца. Сложно ли е за разбиране защо е необходимо Човекът да се съобразява с Твореца?! Не мисля! Какво ще стане, ако пеленачето не се съобрази с майка си? Но, когато порасне и укрепне, то забравя как стоят реално нещата... и тогава идва наказанието. Е, има ли нещо неясно? Всичко си прилича, всичко е принципно еднакво! Принципът не е тайна, той всячески те търси и моли да го видиш, но трябва да поискаш да си отвориш очите! А в дървената глава очите са избодени!

Не бъди наивен! Оглеждай се! Ти Човек ли си?

13. ВЕЧНОСТТА! БЕЗВРЕМИЕТО! БЕЗКРАЙНОСТТА!

Ако вечността я има, защо не внимаваеш как ще стоиш в нея, ако я няма - ти глупак ли си? Смяташ ли, че винаги е имало време? А, ако времето има начало и край, какво ще стане след края му? Какво е било преди началото му? И ти в какво състояние ще си в това безвремие (вечност)?! Или смяташ (явно смяташ!), че вечността не те касае, че всичко свършва, както е започнало?

Не бъди наивен! Оглеждай се! Ти си Човек! Ти си душа!

Не забравяй, че както животът ти е започнал (тук на Земята), така и ще свърши! Просто е въпрос на малко време - някакво, но крайно! След което всичко свършва и започва вечността! Твоята вечност! Колкото и огромно и необятно да е едно време, или просто нещо, то е крайна величина! Една крайна величина, отнесена към вечността (безкрайността), е равностепенна на миг, на атом, равностепенна е на нищо! Има ли логика, човек да замени един миг, едно нищо, пред всичко, пред безкрайността си!

Не бъди наивен! Оглеждай се! Ти си Човек!

Всяко нещо, в което се вникне, може да се окаже вселена! Каква е разликата между един атом и една галактика на фона на безкрайността? А дебрите на атома сравнени с един електрон - това не е ли също вселена? А след уж безкрайна Вселена, ако има още без край безкрайни Вселени, какво става? Не е ли същото, като една ябълка и още една ябълка, или един атом и още един атом??!! Или ще си играем на думи? И така до кога? Смисльът изчезва! Мозъкът блокира! Всичко, колкото и да е необятно, дори изглеждащо (но само изглеждащо) безкрайно, всичко все пак крайно, отнесено към безкрайността, е **НИЩО**! Нищожно! Не влияещо! Това уравнение го има дори във висшата математика (граница на Лопитал). Но това "НИЩО" има уникалния шанс да бъде НЕЩО, като

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

част от тази Безкрайност - така то става също безкрайност. Но полезно за себе си, а не за самата Безкрайност. Тя може и без теб, защото извън Нейя ти си именно това НИЩО!

Човекът е по образ и подобие на тази Безкрайност! Просто е такъв! Ти също! Защо искаш да се разграничиш от Нейя? Защо искаш да изтръгнеш същността си?

Ти безумен ли си???

14. ТИ ИМАШ ПРОБЛЕМИ?

Ти имаш днес някакви проблеми? Целият ти живот е низ от проблеми и мъка? Трудна работа, проблеми с хора, нерви, стрес, болести, липса на пари, кредити, развалена кола, не си се оженил, нямаш деца, неук си? Какво значение има това, след като ще свърши? А после?! А?! Да, много си зает, нямаш време за глупости, за философии!

Не бъди наивен! Огледай се! Всичко теб чака! И скоро всичко тук ще свърши! А после?! Или не е така - ти от нищото ще идеш пак в нищото?! Ти Човек ли си?!

Не може да разучиш целия свят! Всяка материя е необятна! Физически, психически, всякак - не можеш! Тогава? По-добре да се върши работата свързана със Смисъла на Живота! Тя е единствено от значение за Човека! **Не бъди наивен! Не губи време, понеже то тече и изтича! Еднократно!**

Да ти припомня: Един път смърт! и после - съд!

15. ТИ НЯМАШ ПРОБЛЕМИ?

Добре си, здрав си, богат си, красив си, умен си, силен си, могъщ си, властен си, притежаваш света, галактиката е твоя?! Какво значение има това, след като ще свърши? А после?! А?!

"... защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?

Или какъв откуп ще даде човек за душата си?

**Марк 8:(36-37)
Мат 16:26**

Не бъди наивен! Огледай се! Всичко теб чака!

16. Всичко ти е позволено!

Всеки миг можеш да правиш всичко (свободна воля - позволено ти е, божествено е!), но не всичко е полезно и после ще го платиш. Някак, някога, неминуемо, лично! Никой няма да може да ти помогне! Отговорността е еднолична! Свободна воля - страшно и божествено бреме!

Ако се окажеш в ситуация, която преди си смятал за добра, но вече смяташ за лоша, и която сега сам не би избрал (ако можеш да избираш, но винаги може!); или ако работиш работа, която също смяташ за лоша и пагубна и сега също не би избрал сам, то следва следното: ще бъдеш **неизвиняем**, ако на мига не предприемеш действия за излизане от ситуацията, в която се намиращ, както и от работата, която вършиш! Защото иначе ще значи, че всъщност... ситуацията и работата... не ти пречат! Но по-лошото: значи, че си **лицемер**! Или се **самозалъгваш**!

... и каза наемният убиец, преди да зареди снайпера: "Ами... не ми харесва тази работа, но няма как - трябва да се яде! Просто това ми е работата! Нищо лично!"... и се прибира "отруден и уморен" късно вечер вкъщи след тежък и убийствен ден и носи шоколадче - подарък на малката си дъщеря, и изпълнен с нежност и любов, я завива в креватчето. Каква идилия, а? Наемен убиец, който прелива от нежност и бащина любов! Схвана ли абсурда?!

Или: "... ох, и на мен не ми харесва, срам ме е... но и аз трябва да ям! Какво да направя? - просто така се случи, не зависи от мен..." - каза проститутката, докато взимаше парите!

Ехо! Тук ли си? Прави каквото искаш; лъжи, когото искаш; самозалъгвай се, колкото си искаш; тъпчи съвестта си в прахта с ботушите на греха; и какво ли още не! Но, знай - не всичко е полезно, макар и да ти е позволено сега! Сега Съдията мълчи - тихо и кротко гледа, но скоро мирогледът ти ще се преобърне, илюзията ти ще се срине! Съдията ще отвори устата си и ще те прониза с въпроси, с които и ще те осъди. По-точно: ще се самоосъдиш! Да, звучи ти литературно, някак, но проблемът си остава твой! От мен толкова!

"Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но няма да бъда аз обладан от нещо."

1Пав. 6:12 Кор.

17. ВСИЧКО МОЖЕ ДА ТИ Е ПРАВИЛНО! НО СЕ ЧУВСТВАШ УГНЕТЕН, НЕВЪЗНАГРАДЕН? ТЪРПЕНИЕ!

Всеки миг можеш да постъпваш правилно, но не винаги веднага ще ти дойде дарът, изчакай справедливостта, потърпи! Някак, някога, неминуемо! Никой няма да може да ти го отнеме!

**"... скръбта поражда търпение,
търпението - опитност, опитността - надежда,
а надеждата не посрамя..."**

Пав. Римл. 5:(3-5)

**"Да, казва Духът, нека починат от трудовете си: делата им
вървят заедно с тях."**

Откр. 14:13

18. СЪВЕСТИТА! ЕТАЛОН ЗА ОРИЕНТИРАНЕ В МЪГЛАТА НА СВЕТА! АТЕИСТЪТ!

Забит пирон, бетониран пристан, неутрален свидетел! Частица от божествената вечна Истина. Съвестта - вечна, непроменяема, неподменяема - независеща от Човека: кой е, какъв е, къде е, кога е! Независимо, че всичко около нея я machка и заглушава!

Това е гласът на Бога в душата на Човека!

"... цял свят лежи в злото."

1Йоан 5:19

Ти атеист ли си? Между другото, аз не познавам "атеист", който да не вярва в нещо - суеверия, хороскопи, баячки... черна котка, парите, колата си... или в нещо друго, но вярва (суеверие - това е лъже-вяра; вяра, но неистинска, подменена, безсмислена, пагубна)! И да не обяснявам колко е усърден и ревностен в "невярата" си атеистът. Разбира се той не осъзнава това, но вярва, вярва и още как, в нещо. Друг е въпросът, че това нещо е едно нищо! Това е такъв наивен абсурд! Така е, защото душата не може в този момент от пътя си (сегашния, в който сме всички Човеци) без вярата - тя така е устроена. Запитвал ли си се защо **атеистът** или просто безгрижно живеещият човек, бохем, материалист, многознаен умник, лъже-учен, философ, криворазбран

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

естет, псевдо-културен деец, тарикат или казано иначе - всеки безбожник, е войнстващ, непримирим, яростен и бесен срещу вярващия и въобще срещу идеята за духовни правила, цел, лична отговорност и личен съд? Защо се надсмива с кариесна усмивка над вярващия, подиграва му се злорадно и го унижава с мазно задоволство? Защото такъв човек изтръпва подсъзнателно, вцепенява се там някъде дълбоко в същността си от мисълта, от искрицата вероятност, че той - вярващият, макар беден, сакат или неграмотен, **може да е прав!** Че може и да не е кухо понятието "след смъртта". И тогава съзнанието блокира! То игнорира, парализира "кошмиствената" за този човек мисъл - та това би сринало царството и "смисъла" му на живот. Кривото, падналото, деформираното и изроденото в Човека се мобилизира с небивала мощ, изревава с ярост, че е право, и смазва порива на дръзналото да въстане естествено съзнание. Ах, колко е силен **атеистът**, каква мъжественост лъха от него! Колко е уверен и стабилен... в кривотата си! Това е глас от подсъзнателно, интуитивно, **съвместно** ниво. Глас от дъното на душата! Това е битката на Човека със собствената си **съвест!** На човека, който не иска да разбере, че е Човек!

Какво тежко поражение е претърпял Човекът! А ние имаме наглостта да го отричаме.

19. СПРАВЕДЛИВОСТТА! ПРОМИСЪЛЪТ! СЛУЧАЙНОСТТА! КЪСМЕТЪТ!

Не забравяй - справедливостта ще дойде, не бъди нетърпелив! Просто претърпи до край! Има Кой да съди и то справедливо, не на лице! **По всяко време и на всеки, може да се случи всичко!** Не случайно, а справедливо, закономерно! Защо ли? Защото такъв е планът, такъв е промисълът. Това не зависи от теб! Така е казано да бъде и то е така, както виждаш, но и не е задължително да виждаш! Като не искаш да вали дъжд, теб кой те пита?! Ще пече - щом трябва! Защо тук да е по-различно?! Или имаш нещо против и ще го промениш?! **Тук не става въпрос за обреченост!!! - а за правила!** И ако те не ти изнасят - просто ще бъдеш смлян от тях!

Всеки е със различен старт в живота и от всеки се иска различен финал в него! Но не с различна цел, не с различна посока! Само разстоянието е привидно различно. И после, ти уж си далеко, далеко, пък накрая се оказваш последен и неприятно изненадан. Живял си в илюзорни височини, а клетникът, който се влачеше в прахта, се оказа далеч над и пред теб! Защо така? Не е логично ли? Не е - за теб, обаче!

Ето това е справедливостта, неведомата и свършена справедливост. Непостижима и промислителна за всеки един от нас. Спомни си притчата за талантите! Или не я знаеш?

Случайност! Няма такова понятие! Всичко е закономерно, заслужено, промислено - свършено и справедливо. Това дали ти го виждаш или не,

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

никой не го интересува. Който има очи вижда, и който има уши чува това, което е!

Нещата тук не стоят по-различно от тези при науката! **Науката - това е просто една закономерност!** Казахме го вече по-горе! Така е и тук, в духовното - няма случайност, има закономерност, промисъл и справедливост.

И две думи за късмета или шанса.

Шансът, или така нареченият късмет, благоприятства на подготвените по ум! Или с други думи - който се е трудил и има жажда и ентусиазъм, искрено и естествено желание, заслужава и късмет! Такъв човек изработва сам късмета си! И дарът, който получава, хората отстрани наричат "щастлив късмет". Дали?! Пак стигнахме до закономерност!

Промисълът - най-благият път за теб!

"... а който претърпи докрай, той ще бъде спасен."

Мат. 24:13

20. МИЛОСТТА!

Не забравяй - има и милост! Има Кой да те помилва, ако си сбъркал, но си имал доброто намерение в сърцето! Иначе никой няма да се спаси - няма роден на Земята, без да сгреши! Защо ли - защото е паднало, поразено е цялото ни естество! Защо и това ли? Какво значение има, след като е факт и пред теб стоят обективни задачи! Но не приемай тази милост за даденост, а се дръж все едно я няма, опитай се да не грешиш, а ако сгрешиш - покаявай се на мига!

Милостта е за милостивите и каещите се за постъпките си. Тя е за разбиращите вината си!

21. СНИЗХОЖДЕНИЕТО! НЕМОЩТА!

Всичко, което ти се случва, през целия ти живот, дори докато спиш, е единствено и само с целта да те доведе до спасение, да се изкупиш! Дори, когато те боли! Защо ли? Защото така е промислено за Човека, не разбра ли вече?! Защото такава е волята на Този, който твори! Той има правото да се разпорежда, защото Неговото творение е Негова собственост. Защо е такава волята Му, ли? Защото Той желае нашето спасение, нашето завръщане, защото ние сме част от Него! Ти защо искаш децата си вкъщи и защо ги наказваш, докато ги обичаш? Не е ли, за да бъдат те пак част от семейството ти и да получат най-доброто, което могат, но и което заслужат! Има ли нещо неясно тук?

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

По снизхождение и по немощ се спасяваме, понеже, ако съдът беше само със студената и суха справедливост, всички до един ще сме погубени! Ще накажеш ли сина си завинаги, без да му дадеш възможност да се поправи и изкупи вината си? Не, нали?

22. ПОМНЕНИЕТО! ИЗПЪЛНЕНИЕТО!

Каквото и да си разбрал и проумял, каквото и да ти е просветнало, това е само началото. След това е изпълнението. Всеки миг от живота ти трябва да е устремен и съобразен с това, което си вече разбрал! Всеки миг!!! Неизпълняването след узнаването е несравнимо по-страшно от самото неузнаване.

Не трябва времето ти да се отнема от нещо, което те отвлича от **Смисъла на Живота!** Колкото и да е уж полезно, колкото и да ти харесва! Дори да е работата ти, дори да е семейството ти, дори да е здравето ти. Внимавай да не се унесеш и да проспиеш спасението си! Ще се иненадаш от криворазбрания си "живот" и негов "смисъл"... но чак на края, когато е вече безвъзвратно късно!

Не бъди наивен! Не губи време, понеже то тече и изтича!

23. МЕЧТАНИЕТО!

Едно ужасно отвличане на душата от реалността и целта! Това е мечтанието! Времето на мечтание е необятно, а времето на живота е кратко и безкомпромисно, безмълвно и праволинейно. Мечтата - това е измамна пауза, зад която реалността продължава да тече. И изведнъж - реалността е подменена! Подменена с илюзия! Илюзията те води към гибел! Не бъркай мечтата с надеждата, с вярата или с просто и естествено планиране! Няма нищо общо!

Не бъди наивен! Важна е реалността! Ти си в нея!

"Винаги оставай негодуващ срещу мечтанията, като съхраняваш ума си постоянно безцветен, безвиден и безформен."

Св. Григорий Синаит

24. СЪНИЩАТА!

Сънищата! Някога вярвах на тях, но извадих късмет и се откъснах с неголеми поражения, надявам се! Смятах ги за пътни знаци в живота. Истината е, че никой не може да каже кой сън просто е сън, кой благодатно видение, кой психично отклонение и халюцинация и кой изкушение от изкусителя и легионите му! Или си много умен и ще ги разграничиш? Сън може да те наведе на дадена мисъл, разбира се, да те подсети нещо, но не бива той да ти е пътеводител в живота! Само благодатните хора имат сън на откровение и то така даден, че да не може да се обърка, да не може да се отхвърли! Има не един познат пример до сега! Но преди да получиш такъв сън, такъв дар, ти самият трябва да си благодатен вече. Да си достоен, да ти бъде изпратен! Да бъдеш точно ти избран за някакво полезно Божие дело! Ти такъв ли си?

Затова основното, просто и безгрешно правило е: Не тълкувай сънища! Не се влияй от тях! Не им обръщай сериозно внимание! Дори да получиш полезен сън, по-добре е да отхвърлиш и него, отколкото да повярваш на сто привидно полезни и верни съня (естествено, подадени ти не от Бог), а сто и първият да ти отнеме душата! Чувал ли си за "зарибяването"? Ето - това е зарибяване!

Не бъди глупав шаран, скочил сам в скарата!

А, все пак, ако на даден сън трябва да му обърнеш внимание, ако той е благодатен и полезен за теб, не се бой, няма да го пропуснеш. Ще ти бъде разяснено да го приемеш! По един или друг неведом начин!

"Празни и лъжливи надежди има у безразсъден човек, и сънни бълнувания окриляват глупци.

Какъвто е оня, който прегръща сянка, или тича подир вятъра, такъв е и тоя, който вярва в сънища.

Сънищата са досущ това, което е подобие то на лице спрямо лице.

От нечисто какво може да бъде чисто, и от лъжливо какво може да бъде истинско?

Гадание, белези и сънища са суета, и сърцето се пълни с мечти като у родилка.

Ако не бъдат проводени от Всевишния за вразумяване, не ги взимай присърце.

Сънищата са вкарали мнозина в заблуда, и които са се надявали на тях, паднали са.

Законът се изпълнява без измама, и мъдростта в устата на верните се усъвършенствува.

Учен човек знае много, и многоопитен изказва знание."

Прем. Син Сирахов 34:(1-9)

25. ПЛАНИРАНЕТО!

Какво значи да планираш? Че ти не знаеш дори утре какво ще ядеш! Или кога ще спре сърцето ти! Можеш само да предполагаш и да се надяваш. Набележи си посока (гледай да е полезна, душеполезна - спасителна), положи необходимите усилия да се задвижиш към нея, вложи волята си, силата си, възможностите си, таланта си... и не забравяй да се молиш да ти се допусне да успееш и то при условието да ти е полезно за душата.

Хобита, губене на време, развлечения, безполезни дела, скучаене - всичко това е отрова!

Какво значи "развлечение" - нещо което те раз-влича, от-влича от нещо! Отвлича те от нещо същностно, отвлича те от единствената цел на Човека - спасението, връщането му у дома!

Каквото и да правиш, на където и да си тръгнал, независимо как и кога, гледай да е в помощ на твоето спасение, а не вредящо му! Пък накрая може и да стане! Но съвсем не е задължително! Защото, ако си действал правилно и то не е станало, значи така е полезно, така е промислено за теб!

Нали знаеш?: "Прави, каквото трябва, пък да става, каквото ще!"

26. ПОБЕДИТЕ! СЪСТЕЗАВАНЕТО! ЛЪЖЕЗНАНИЕТО! СУЕТАТА! СТРАСТТА! ПАРИТЕ! ВЛАСТТА! СЛАВАТА!

Целта за **победа**, състезаването в света - това е празна кауза: куха, временна, окаяна! Но най-лошото - тя е вредна! Желанието за земна победа никога не е благодатно, защото е свързано със суета или страст! Земната победа - временна, тленна, безсмислена!

Защо искаш да си световен шампион? Да си **победител**, да си пръв! Заради спорта ли? Не - заради славата, заради суетата, заради парите! Заради прожекторите, заради известността, заради величаенето ти от хората! А това всичкото защо ти е - утре ще умреш! Или забрави?

Искаш да си много **умен**, да си професор, да претендираш че всичко **знаеш**, че няма тайни за теб? А знаеш ли Смисъла на съществуването си? Имаш ли духовното знание за спасението си? Ако е не - знанието ти е без никаква стойност! Дори напротив - вредно ти е! То е **лъжезнание**!

Искаш да си **богат**? - какво ще си купиш утре с богатството си, колкото и да е необятно, когато те изядат червеите?

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Искаш да си най-отгоре във **властта**, да имаш подчинени, да си мастит бизнесмен? Защо ти е? - утре ще умреш!

Искаш **слава** - да останеш в историята? Коя история - на окаяния свят? Кой да те слави - пропадналото човечество?

Искаш да си **красив**, искаш **блясък** - суетата те е обзела? Кой да ти ръкопляска - загубилите реалността и Смисъл за Живот хора?

Искаш адреналин, искаш **страст**, искаш екстремни усещания - защо ти е? Да ти пречат на пътят, който те чака безмълвно?

Какво му е на тихия, мирен, смислен, жив и действен живот, гарантиращ извървяването на пътя и твоето спасение? Защо ти е да заобикаляш и кой ти гарантира, че ще уцелиш единствения пряк път, и че ще имаш времето за това? Аз ще ти кажа - никой не ти гарантира!

Играеш жесток хазарт!

Можеш да се бориш само за една победа - спасението си! Трябва да събираш само едно богатство - това, с което ще се откупиш за спасението си! Можеш да мразиш само едно нещо - греха си, който пречи на спасението ти! Този вирус на съвършенството! Този бацил в свободната воля!

Не бъди наивен! Всичко го яде молец!

"... безумнико, нощес ще ти поискат душата; а това, що си приготвил, кому ще остане?

Тъй бива с тогова, който събира имане за себе си, а не богатее в Бога."

Лука 12:(20-21)

27. СВОБОДАТА! СВОБОДНАТА ВОЛЯ! ЗНАНИЕТО!

Най-ценното богатство за душата - свободата!

Пълната свобода се придобива, когато свърши робството! Робството ще свърши, когато (ако) се върнеш вкъщи!

Свободната воля - ако я няхахме, нямаше да сме наистина божествени. Но я имаме! Тя е неприкосновена, дори за нейния Творец. Точно затова е божествена! Най-тежката отговорност, която имаме!

Знанието - то ражда свобода, то е фабрика, където се кове свобода. А свободата е безценна! Но преди всичко е важно знание, което ще те върне вкъщи, духовното знание; знанието, което ще спаси осакатената ти душа. Всяко друго знание е без смисъл и полза (в крайна сметка) за теб.

Истинската свобода се придобива, когато се строят оковите на греха! Грехът е този, който ни прави роби и не позволява на душата да усети божествеността си. А това е най-голямата мъка и зло за нея. Само че... все още не си даваме сметка за това!

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Ние сме роби (поради греха!), това е сигурно! Нека станем поне наемници, и да се борим да бъдем приети като синове в дома на Отеца ни!

28. СМирението! Послушанието! Духовният наставник!

Защо? Не трябва ли борбеност? Защо смирение?

Не бъркай нещата! **Смирение** не е обратното на борбеност! А и като искаш - бори се, до смърт, но за спасението си! Кой те спира?

Там, където нямаш опит, сили и знание, какво ти остава, освен смирение и послушание? Защо, когато детето е послушно, успява в начинанието си и е възнаградено от родителите си? А, ако е непокорно и гордо, на фона на слабостта си, незнанието си, глупостта и неопитността си, какво ще стане? Не е ли ясно? Ще стане трагедия, ще има катаклизъм в очакванията му и резултата му?

Същото се получава и в духовната материя? Затова трябва духовен отец, духовен наставник - с опит, знание и отговорност! Там ти си ученик, там ти си невръстно пеленаче. Какво остава, освен да се **смириш** и да спазваш **послушание**? То е полезно за теб! Защо, когато отиваш на зъболекар или автомонтъор, стоиш кротко, мълчиш и се предаваш в ръцете на специалиста? Защото нищо не разбираш и се доверяваш на знанието и опита на човека срещу теб. А защо си нахален и дързък в духовната материя? Нито имаш знание, нито имаш опит! И там ти е нужен специалист! **Разлика няма!**

А защо да не се смириш пред Бога, пред Твореца?! Нима имаш какво да му кажеш, или което Той да ти е длъжен? Или с нещо да зависи Той от теб?!

Не бъди наивен! Не бъди безумен! Смири се!

29. РОДИТЕЛИТЕ! УЧИТЕЛИТЕ!

Родителите! Грешна е тезата за несъвместимостта между поколенията! Духовно грешна! Грозна е! Но тя е факт, понеже именно тези поколения не се възпитават в Истината, в **Смисъла на Живота** и не им се показва пътя за достигането на тези неща! Но те не го правят, понеже и те самите - старите поколения, също не са възпитавани така. И ето проблем, който е като развихрила се зараза! Но, ако всеки беше запознат със **Смисъла на Живота** и то от пеленаче; ако знаеше какво го чака и колко е отговорен животът на всеки, щеше да му е ясно, че е безумие непокорството, неуважението, неблагодарността, подигравката

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

и враждата към родителите си. Разбира се, и към всеки друг човек, но особено недопустимо към родителите си! Че нали във всеки Човек ние трябва да виждаме божественото творение и да се държим именно като с такова! А още повече с родителите си! Ужасни са изреченията: "Дъртите да са си отделно!; На младите никой да не им се пречка; Ще ви се махнем, не се бойте!; Не мога да ви трая, изчезвайте от тук!". Ужасно е, но се е наложило именно поради тази загуба на **Смисъла на Живота** в поколения наред. Дупка, пропаст във възпитанието, бездна в мирогледа! Родителите не учат децата си, защото и те самите на са били научени! И тогава? Поне едно поколение да се измъкне от това благо и да започне да възпитава своите деца, те от своя страна своите деца, и т.н. А цялото общество, а целият свят?! Ясно е, че е невъзможно, болестта е плъзнала, точно както е писано. Но нека поне в своето семейство да се вразумим! Това вече е по силите ни! Но е трудно, и макар и да си разбрал как стоят нещата, до изпълнението не се стига бързо и лесно, понеже до вчера си бил и ти в тази зараза, а тя е нанесла своите щети. Но нека и не се оправдава невежиият с това, че е бил научен на невежество, и че няма вина! Отвори си очите и виж, че си невеж! Да, по-трудно е, но е по-скъпо после! То ще ти бъде зачетено! Защото твоят старт е бил по-труден от на други! Но важното е, че вече си открил лекарството! Сега трябва да го приемаш и да се бориш за оздравяването си... и да чакаш търпеливо то (лекарството) да подежда. Дано да няма в теб непоправими поражения.

И се моли да ти се даде време!

"Родителите са твои велики благодетели. Спомняй си техните безпокойства и трудове, понесени за твоето възпитание и им бъди признателен за това. Бъди уверен, че не можеш с нищо да им се отплатиш за ония благодетения, които те са ти оказали. Много са сторили те за тебе. Затуй и ти си им много задължен. Бъди към тях послушен... Ако за нещо те те наказват... ако съзнаваш своята невинност и съвестта ти те оправдава, обяви им невинността си с тиха учтивост и смирение... При нужда и недоимък не ги оставяй, но им помагай и услужвай, а най-вече в старост. Каквито и недостатъци да видиш в тях, с мълчание ги покривай. Ако видиш нещо съблазнително, пази се да не ги осъдиш и да разкажеш за това на други. И ти, кога видиш нещо в своите родители, гледайки, бъди като че не виждаш. Ако ги оскърбиш, помоли ги веднага за прошка, без да се бавиш, за да не попаднеш под Божия съд..."

Св. Тихон Задонски

Учителите! Те са ти отворили очите с дадено знание, а ти си бил спял дотогава, обгрижвали са те, докато си бил невеж и слаб! Но бързо май се забравя! Защото лесно Човек забравя началото си, но това значи ли, че нещо се е променило? Не! Без съответните събития и усилия там - някъде в началото ти, и теб самият днес нямаше да те има! Но иначе си нагъл, нахален, самоуверен, пяна ти тече от устата от ярост и самозабравяне, не стъпваш по земята - тя е скучна за теб! Или не си признаваш? Спял си? Разбира се - ако виждахме и знаехме това, което

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

правим, щяхме да се заровим в пепелта и нямаше да мръднем от там от срам, страх и позор до смъртта си! Но, промисълът е сами да достигнем до този извод и то с душата си, да го прозрем! Сега, като го четеш това, защо не се трогваш, а дори се смееш високомерно? Защото душата ти е заспала, тя не търси! Но ще бъде събудена и то още как! Насред дълбокия ѝ розов сън! Твоята душа!

"Няма ученик по-горен от учителя си; но всеки, след като се усъвършенствува, ще бъде като учителя си."

Лука 6:40

30. ТВЪРДОСТТА НА ДЕЙСТВИЯТА! СЪЖАЛЯВАНЕТО! РЕШИТЕЛНОСТТА! ВОЛЯТА НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО!

Когато сгрешим и се случи нещо, което ни води до тъга и болка, не трябва да съжаляваме за това, че то се е случило, защото то вече... се е случило! То е безвъзвратно. Съжалението може наистина да идва от топло чувство на покаяние и проумяване на вината ни, но случилото се там някъде нещо си остава случило се. Единственото, което можем да направим, е да поемем въздух, да се облечем в решителност, разум и твърдост и да видим какво можем да направим по въпроса днес, тук и **СЕГА!** Как да го поправим и как да заздравеят кървавите ни рани!

Последователност, системност, непрестанност, принципност, решителност, твърдост - само такива действия ще доведат до края, само тогава действията се обличат в смисъл! Разбира се и с вярата, надеждата и любовта - без тях смисълът се обезсмисля!

Не трябва да има в нас гнило двоумение, не трябва да има плахи стъпки, не трябва празно мислене! Трябват точни и целеустремени действия! Няма време, изтърваш иначе същността!

Ето едно кратко правило за правилни действия - накратко **ДДРО:**

- **ДУМИ** плътни - живи, бавни, клонящи към **Мълчание!**
- **ДЕЛА** твърди - с **Воля** желязна, навременни, последователни, хармонични, безстрастни!
- **РАЗУМ** бистър - бърз и остър, охладен в **Простота** и **Истина**, напояван от **Знание!**
- **ОТГОВОРНОСТ** лична - неотменна, неизбежна, справедлива!
Капаците пускаш и ДДРО-то вътре заключваш!

"Така, понеже си хладък, и нито горещ, нито студен, ще те изблювам из устата Си."

Откр. 3:16

31. Мълчанието!

Това е мощен инструмент за намаляване на грешките през живота си и за увеличаване на действието по същност! Наистина мощен и тих инструмент! Но труден! Няма какво да се добави, освен хиляда страници за важността му!

32. Лъжата!

Ужасно вредно нещо за душата и спасението ѝ! Ужасно - във всичките ѝ форми! Това е когато казваш нещо, за което знаеш че не е така, като го правиш с някаква полза за теб! Няма бели лъжи! Лъжата е лъжа, както отровата е отрова винаги, както гнусното е гнусно винаги, както омразата е омраза винаги. **Деца на лъжата** са празните обещания, неискрената клетва, лицемерието, премълчаната важна истина, интригата, спекулацията, подвеждането, бездействието, прелъстяването, изкушаването, предателството, манипулирането на душите!

Лъжата - дъщеря на противника на Човека - Сатаната!

"Ето, нечестивият зачена неправда, носи злоба и роди си лъжа. Ров изрови, изкопа го дълбоко и падна в ямата, която приготви; злобата му ще се обърне върху неговата глава, и злодейството му ще падне върху темето му."

Псал. 7:(15-17)

"... ни в главата си се кълни, защото не можеш направи ни един косъм бял или черен.

Но думата ви да бъде: да, да; не, не; а каквото е повече от това, то е от лукавия."

Мат. 5:(36-37)

33. ИЗКУШЕНИЯТА! ПРЕЛЪСТЯВАНЕТО!

ЛЪЖЕПОМОЩНИЦИТЕ!

ПРЕЧКАТА, КОЯТО ТЕ ОТВЛИЧА ОТ ПЪТЯ!

ТЪРПЕНИЕТО!

Да - това е лошо нещо. Освен с молитва, вяра и надежда, тези ръждиви куки, обвити в памук, няма как да се преодолеят! **Изкушение и прелъстяване!** Меко и нежно, с отровна усмивка, могат да изтръгнат душата ти! Само със свои сили не може да стане. Това е сигурно! Но без свои сили, също не може!

Всеки, всичко и всякак ще се мъчи да те препъне, ако си тръгнал по верния път, това да не те изненадва или плаши. Смятай го за нормално, понеже си в ненормален свят! То дори е задължително, иначе какво изпитание ще е, какво изкупление? Би било иначе обикновен дар. А то не е дар, а изкупление! От теб се иска да останеш прав и да претърпиш докрай! Стискай зъби, бори се, но не се мъчи да промениш света - остави го да върви, накъдето е тръгнал, понеже точно там и ще стигне! Просто внимавай да не те повлече, защото водовъртежът му е мощен! Да, тъжно е, особено щом го осъзнаеш, но е неизбежно.

Гледай да спасиш себе си поне и семейството си, едва ли ще имаш сили за повече. Това не е егоизъм, а немощ! Едва на себе си ще помогнеш, нямаш сили за повече. Не се надценявай, а се смирявай!

Лъжепомощниците! - падналите ангели, врачките, болните мистици, слугите на Човекомраза! Да - това са сили, които ни пречат. Защо ли? Защото иначе как ще бъдем изпитани и как ще докажем избора, смирението и покаянието си, ако бяхме изолирани от тях?! Те в момента са нужни! Няма друг начин! Така се доказва любовта и вярността ни. Нима не е същото и в живота, и в работата, и с децата ни? Нали навсякъде търсим и изпитваме лоялността на околните към нас и проверяваме знанията и уменията си един на друг. Тогава кое е изненадващото тук?

В твоето спасение ти си сам! Не чакай някой друг да ти помогне! Ако ти помогне - смятай го за дар. Уповавай се само на Бога - на Този, Който търпеливо те чака да се върнеш, твоят Промислител. Той е приготовил твоя път, така че не се бой.

Враговете са много, но са недостатъчно! Търпение!

Само семейството ти (и то само, ако си в един път с него), духовният ти наставник и духовните ти братя, са тези хора, които могат да ти помогнат. Всичко друго е вълци! Зверове!

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

"Ще бъдете предадени тъй също и от родители и от братя, и от роднини и приятели, и някои от вас ще умъртвят; и ще бъдете мразени от всички, заради Моето име; но и косъм от главата ви няма да загине; с търпението си спасявайте душите си."

Лука 21:(16-19)

"Смятайте го за голяма радост, братя мои, кога паднете в разни изкушения,

като знаете, че изпитанието на вашата вяра **произвежда търпение;**

търпението пък нека бъде съвършено нещо, за да бъдете съвършени и цялостни, без никакъв недостатък."

Иак. 1:(2-4)

34. СЕМЕЙСТВОТО!

Този път и пътят на отшелничеството (монашеството) са благословени, и двата са спасителни за душата. Вторият е по-бърз, но и по-труден.

Семейството е най-малката църква и тя служи за това, когато единият падне, другият да го вдигне. Да вървят заедно по-силни към спасението си. Заедно - към една цел. Един друг да се вразумяват и спасяват, понеже човек е немошен и трудно устоява сам дори на леки ветрове. Ако имат деца - да спасяват тях и да се спасяват чрез тях.

Семейството - то не е смисъла, само по себе си, то е благословеното средство! Каква полза, ако имаш голямо семейство, но то е развратено и не се вълнува от спасението си, а дори напротив - пречи и на други души да се спасят? Тогава си за още по-голямо осъждане! Ти, освен своята душа, погубваш и тази на семейството си! Ставаш губител на души! Това как ще го платиш?

Семейството помага и на това да не пилееш времето си с несполучливи за теб неща. Повишава отговорностите ти, увеличава труда ти, помага ти да се спасиш! Концентрира полезните действия, затваря вратите на бездействието, подкрепя те в трудните моменти, които са неизбежни в живота ти. Трудно, но сладко и полезно! Инструмент за спасение! Това е семейството!

Затова е семейството!

35. ОТШЕЛНИЧЕСТВОТО (МОНАШЕСТВОТО)!

Отшелничеството и монашеството - това наистина е по-пряк път, но той не е за всеки. За него трябва да имаш дар! Чрез него се отдаваш изцяло на спасението си, напускаш страстите и богатата на света, но изкушенията и трудностите там, които ще те връхлетят, са още по-рафинирани, целенасочени и стръвни. Легиони се изправят срещу теб пропорционално на усърдието ти! Когато Човек върви извън пътя, той вече е загубен, не ти трябват допълнителни усилия, той е готов, остави го в привидното му благоденствие да си стои изгубен. Но този, който е в пътя, за него трябват специални усилия да го изкараш от пътя, да го спреш, да дерайлира! Да го отвлечеш!

Ето защо, когато дълго време тънеш в щастие и безгрижие, трябва да се смутиш и притесниш. Бог те е оставил, не те изпитва, не те вразумява! А едва ли си вече съвършен! Причината явно е друга!

И обратното - когато се редят мъка след мъка, нещастие след нещастие, болка след болка, то това няма да е безкрайно. Само трябва да претърпиш до край. После идва и утехата, идва и наградата. Защо ли? Защото така са устроени нещата. Прост отговор, но няма друг! Защо числото "пи" е 3.14, защо "a x b x c" е обем на паралелепипед? Защото е така! А като нямаш обяснение или доказателство (макар че има ко-о-о-о-олкото искаш, но няма кой да ги гледа!), ще промениш ли нещо?!

Никой не го интересува твоето мнение! Дръж си го!

36. ЗЛОТО! САТАНАТА! ПРОТИВНИКЪТ НА ЧОВЕШКИЯ РОД!

Сатана от еврейски значи **противник, обвинител, клеветник**. На латински Lucifer, а на славянски Денница, означава **светлина, свет(л)оносец**! Какъв жесток контраст!!! Защо този "син на зората" прави това с нас - хората, а и със самия себе си? Какво сме му сторили? Какво очаква самият той да постигне?! Той, който е бил най-висш сред ангелите и „зорница на небосвода“! Защо води тази обречена битка, след като е такъв висш ангел, който добре знае своята обреченост!? Който също е творение, който също се е радвал на блаженството си? Какво го накара да се обърне срещу себе си, знаейки какъв ще е резултатът на края?

Дълбоки дебри са това! За нас има само едно обяснение, едно единствено обяснение - свободната воля! Да, гордостта и свободната му воля!? Тази божествена свободна воля, недостъпна и за самия Бог! А как се е породила тази гордост, защо - това само Бог знае! Това е - **злото** е следствие, то е нарушение на доброто, то не е равновесно на доброто. **Злото е обречено!** Но единственото, което остава на един обречен, е

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

да завлече със себе си, да направи съпричастни, да погълне, колкото може повече други души - акт на отчаяна злоба, завист и ненавист към Човека. Ненавист... породена от гордостта!

37. Гордостта!!! Егото!

Гордостта - коренът на всички злини! Майката на всички грехове! Не трябва да я избираш! Трябва да воюваш до смърт с нея! Тя е сринала Вселената! Какво остава за теб?!

И тук няма какво да се добави, защото всяко зло идва от нея! От нея се тресе и дави всяка душа! Това е тухлата и бетонът в кулата на всеки грях! Отровата по вените на егото!

Това са гордостта и мъртвороденият по същност от нея плевел, наречен его! Плевел, който се увива около човешката душа и се впира в божествената ѝ природа и изсмуква капка по капка, като сирепа пиявица, благодатно вдъхнатия живот от нея!

И всичко това правим доброволно! Коментарът е излишен!

38. Молитвата!

Когато детето ти се моли, ти обръщаш ли му внимание или го пъдиш? Или, когато то е виновно в нещо, ти не му ли даваш шанс да се поправи? Или, ако му дадеш шанс, е нормално то да не се чувства виновно; да бъде нагло след грешката си и да смята за ненужно да се помоли, а да се възгордее и да смята, че си длъжен да го търпиш и да прощаваш без то да се разкае за вината си?! Разбира се, че не е нормално! Ненормално е!

Ето защо и Бог чува молитвите, те компенсират нашата немощ и осакатеност. Нашите молитви не са нужни на Бог, те са нужни на Човека. И детето може да не се моли, а да е нагло, но шамарът обикновено не закъснява! И то шамар от любов!

Ще кажеш, сигурно, че се молиш, но не си чул?! Че гласът ти е в пустиня? А когато дете моли майка си да му даде нож, за да си поиграе, тя трябва ли да чуе молбата му? То иска нещо, което е вредно и опасно за самото него. А майката е грижовна и бди над детето си. Така е и с нашите молитви - чуват се полезните и спасителните за нас. Независимо на теб как ти изглеждат те! Нима винаги знаеш кое е полезно за теб? Аз ще ти кажа - не знаеш! Просто и ясно е и това, нали?

Без молитвата няма как да се извърви пътят!

Не бъди наивен! Това са прости неща! Без молитва не може! Ти си безпомощен! Не бъди нахален!

39. ПОКАЯНИЕТО!

ЗА НАС Е ОСТАВЕНО ПОКАЯНИЕТО!

Сбъркали сме, наказани сме - остава да се **покаем**! Да признаем вината, да изтърпим наказанието и да получим прошка. **Покаянието** - милостивият шанс, който ни е даден! Можеше и да го няма и пак щеше да е справедливо наказанието ни! Вината си е вина! Покаянието - лекарството родено от милостта на Твореца, дадено ни даром! Да се радваме и да благодарим, че имаме този "инструмент"!

Това е покаянието! Ни повече, ни по-малко! Без него спасение няма!

40. СПАСЕНИЕТО! СЪВЪРШЕНСТВОТО! ВРЪЩАНЕТО!

Спасението на Човека е връщане там, където е бил, е връщане у дома! Спасението (и съвършенството на човек) е преди всичко лично дело, но не просто лично дело. То е **НЕПОСТИЖИМО** без Божията воля, благодат, дълготърпение, любов и милост! То **не е само и просто** едно лично дело! Или смяташ, че няма какво да се спасява, че Човекът не е паднал, че не е увреден, че не страда през целия си живот в това тление, в този затвор на собственото си тяло? Смяташ, че не си увреден, и че естеството ти е здраво и нормално? А болестите, нуждата от храна, изкушенията, студът, жегата, умората, болката, загубата на търсенето на Смисъла, затворените ти духовни очи, вечното търсене и изпитание, непрестанната мъка, тягост и борба в живота, стареенето, смъртта...?! Или само на мен ми се привижда? Или ти си този, който е забравил да сваля вече залепналите, раково-срастнали с илюзията и мечтите ти розови очила?! Смяташ, че не си наказан, че нямаш вина, че няма какво да изкупваш?! Ти лично - не! Но твоите деди - да! А ти си наследникът!

Просто е! Ясно е! Нужно е спасение, защото си в бедствие. Да - наследено, но затова е и снизхождението и компенсирането чрез милостта! Нима, ако днес ти се случи нещо, кредита ти утре няма да го плати синът ти? Разбира се, че ще наследи този дълг, но също така ще наследи и богатството ти, ако си събрал такова. Кое е неясното тук?! Хубавото е, че няма лихва, а напротив - има милост, опрощение на дълга и снизхождение!

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Ето едно картинно сравнение за пътя на спасението и връщането у дома (представено пред деца на 6 години):

Представи си, че си в апартамент (лабиринт)! Намираш се в дадена стая. Задачата ти е да отидеш до дадена друга стая. Но се загасва лампата и ти вече не виждаш това, което иначе е нормално да виждаш, понеже си имаш очи. Но се изгасва в случая лампата. Ти тръгваш слепешката към въпросната търсена стая. От тази стая се чува постоянно гласът на този, който те чака там - така той те упътва. По пътя към стаята има препятствия (врати, коридор, прагове...), които изпитват желанието ти и волята ти да достигнеш въпросната стая. Само така ще докажеш, че наистина искаш да отидеш в нея. По пътя към нея има и поставен кош за пране, излята вода, отворен шкаф, търкулната детска количка на пода, затворена врата, оголени кабели от контакта. Но през цялото време гласът не спира да те упътва в тъмнината и те предпазва от всяко препятствие, понеже то е известно на него. Изглежда просто, ако слушаш този глас. Обаче ти чуваш и други гласове! По-интересни за теб, по-сладки, по-силни, по-разнообразни. Те говорят различни неща, дори противоположни на гласа в търсената стая! Ти се объркваш и разколебаваш, защото решаваеш да се довериш на друг глас, поради своето недоверие и липса на надежда в гласа в стаята! Поради липсата на любов към гласа в стаята. И ето, ти тръгваш към друг глас, който те отвежда право в коша за пране, стъпваш във водата и се подхлъзваш, докосваш оголената жица с ток и така започваш да се луташ и да страдаш. А най-лошото е, когато този друг глас те отведе на терасата и ти прекрачиш парапета. Там свършва и твоето пътуване. А в по-добрия случай, успяваш да стигнеш, макар и забавил се и изпонаранен, до жадуваната стая! Там вече е светло! Вече виждаш ясно какъв е бил пътят ти и какво е имало по него. Всичко ти е вече ясно! Дали си скочил от терасата или си достигнал благополучно стаята - всичко вече ти е ясно! Но и всичко вече е приключило! Там гласът те посреща и ти виждаш неговия блясък. Той те приема (ако си достигнал стаята) с топлината, избърсва раните ти и те настанява при себе си - там, в твоя загубен дом. Ако си скочил от терасата, пак се озоваваш при него, пак виждаш неговия блясък, но оставаш вън от дома си, а раните ти няма кой да заздравя. Дори по-лошо - изпитваш безкрайна болка и раните остават вечни!

И така, едни са през терасата изхвърлени завинаги от къщи, а други - здрави или макар и изпонаранени, се завръщат у дома си, където намират покой, загубен от прадедите. С това завръщането приключва, изпитът свършва, обещаната награда се получава. Също и обещаното наказание!

Деца та ме разбраха! Наистина! А ти?

Не бъди наивен! Огледай се! Ти си нищо на фона на всемира, от теб нищо не зависи, Бог може и без теб! Ти не можеш без Него, ти си производна! Но и ти е даден шансът да споделиш тази безкрайност, тази божественост! Но свободната ти воля дори Бог не докосва! Тя е неприкосновено нещо във Вселената! Не бъди глупав! Сляп ли си?

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Който знае - знае, който не знае - не му трябва да знае!

Който не знае, той не иска да знае! Който не знае, явно и не ще!

41. НЕИЗВЕСТНОСТТА! СТРАХЪТ! МИРЪТ В ЧОВЕКА!

Неизвестността е форма на страха! Това е непознаването на времето, страх от идните неизвестни събития! **Страхът** е гладно животно, което не ти дава да дишаш! **Страхът** е отсъствие на чувството за **Смисъл на Живот**, отсъствие на чувството за любов, липса на усещането, че някой стои зад теб! Ужасно чувство! **Страхът**, подобно на злото и сянката, е безплътен, безсъщностен! Той е липсата на мира в душата, липсата на блаженото съзерцание и усещане на Твореца.

Мирът в Човека е единствения начин Човек да може да се движи към Бог!

Малко разяснение:

Мирът в Човека е онази мъдрост Човек да обръща истинско внимание на наистина важните душеспасителни неща и да подминава неполезните и вредни за спасението на душата си неща! Да е наясно защо живее! Да няма празни действия! Да разграничава плътното от безплътното, стойността от безстойността, смисленото от безсмисленото, сладкото от горчивото. А това съвсем не е лесно - това изисква много труд и целенасочени, волеви, постоянни и непримирими действия. Тук условности и относителности **НЯМА!** Всичко е сведено и е ясно, точно и недвусмислено! И именно, когато Човек придобие този душевен мир на себеосъзнатост и светоосъзнатост, вече може да бъде и истински духовен воин срещу греха! Тогава започва единствената и свръхважна война! **Войната за душата!** Едва тогава Човек е стъпил на правилния път! Едва тогава Човек може да прави реални крачки изпълнени с разстояние (а не само с думи!) към кристално ясната цел - спасението. Едва тогава може да печели битки и да бъде недосегаем. Едва тогава може да се чакат плодове, защото в хаоса няма нито ред, нито резултати! Истинската война започва едва след придобиването на мира в сърцето (душата). Едва, когато войската, в лицето на нашето събудило се естество, е строена и дисциплинирана, може да влезем в тази война! Наистина е странно, но е така!

Мирът в Човека - това е странно съчетание между мир и сила, между смирение и мощ, между тишина и действие, между спокойствие и непримиримост! **Божествено съчетание!**

Масово в света се говори за този мир, но масово е и объркан смисълът му! Все пак знаем, че светът е далеч от Истината! Мирът в Човека не е просто философско клише, нито пък е равен на израза "всичко е в главата на човека" (в мислите му) или "всичко е такова, каквото си го

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

виждаш ти в главата"... - е, това е само част от истината. Този мир не е просто средство за приспиване на реалността, нито бягство от истината и отговорностите, нито средство за самозаблуждение!!!

Мирът в Човека е необходимата основа, върху която трябва да се стъпи, за да се достигне и консумира Истината!

Ех, този Човек! Ех, това главно "Ч"!

Често се чува меродавното и вездесъщо: "Аз съм такъв, какъвто съм!" и точка! Или: "Такъв съм - какво да направя!" - и пак точка! Работата е там, че Човек трябва да бъде не такъв, какъвто е, а такъв, какъвто трябва да е. Целият му живот да е подчинен на тази цел - да бъдеш такъв, какъвто трябва да бъдеш! Защото това е водещото към Смисъла на Живота. "Какво да направя - такъв съм си!". Какво ли? Ами всичко, което е възможно и с всички лични сили! Но тази, колкото и прозаично звучаща под път и над път, но и велика битка със себе си, може да започне единствено след осъзнаването на деформацията и падението на Човека. Иначе Човек ще бъде жалък свидетел на собствения си трагичен, хаотичен, сяп, безнадеждно потъващ, безпомощен, безсмислен и отчаян живот. Което, всъщност, си е една буквална жива смърт! Да! Такъв ще бъде животът ти, ако твърдиш "блажено" и с криво, кухо спокойствие, че просто си такъв, какъвто си!!! А целта? А трудът? А отговорността? А Смисълът на Живота? Те си искат своето, което е неизменно, но въпреки това справедливо постижимо за всеки. Остава само един път и той е ние да се променим и да се разграничим твърдо от концепцията-философия "ами такъв съм, какво да направя".

Неизвестността и несигурността карат Човек да го е страх!

Несигурността идва от многото варианти за развитие на дадена ситуация или събитие. Но Човек, след като положи умствен труд и след опит да усети и почувства тази ситуация, трябва да избере един вариант и твърдо и уверено да започне да се движи по него. Само така може да достигне до резултат. Раздвояването винаги е болно състояние. **Страхът!** Той се убива, когато се влезе в него! Влизането в него става чрез хладнокръвно и разумно, последователно и твърдо поведение, съпътствано с вяра, надежда, любов и молитва!

Вярата и надеждата решават проблема със страха! Наистина! Без тях ще бъдеш изгризан от страха, неизвестността ще те смазва всеки миг, в който дишаш! Просто се огледай - няма не е така?!

Когато си с каска, страх ли ще те е от падаща саксия? Или, ако си с железни обувки, ще те е страх ли от ходене по пирони? Не - защото имаш защита! И падащ гардероб няма да е страшен, ако си предвидил защита!? Или ще я сложиш (каска), когато саксията вече лети? Или ще разчистиш всички пирони по пътя си, точно преди да ги настъпиш?! Едва ли! Времето не е в теб, не е в никой, освен в Един! Ако ти не застанеш зад Него, винаги ще си в страх и неизвестност! Или си много смел, безстрашен? Защо, тогава, ходиш гол напред бурята, докато недоволстваш, че си мокър и наранен?! Страх те е от неизвестното в мрака и от слабостта си сред силните зверове, а демонстрираш нагла мощ, която е прах в буйна река и разчиташ на наивна недосегаемост,

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

която е стъкло пред оръдията?! Защо все мрънкаш и се терзаеш, а не потърсиш защита?! Най-силната защита!

Опитът намалява **неизвестността** и поражда смелост в действията, но и коварна самоувереност! Неизвестността - това е ужасът на Човека! А самоувереността - това е движение на слепец.

Когато изпиташ страх, когато изпиташ ужас от неизвестното, застани зад Силния, довери Му се и то за всяка конкретна ситуация, и каквото и да се случи, то ще е най-доброто за теб, дори да не ти изглежда така! Как може съдията да те съди, когато си потърсил именно него за помощ?! Разбира се, че няма да те съди!

Защо просто не се облечеш във вяра и надежда, озарен от светлината на любовта и при това в мир на душата си - нейното естествено състояние!? Всичко, което върви против естественото си състояние, е обречено. Това е един от простите закони. Виждат се и без микроскоп!

Не бъди наивен! Страхът е червей, който те яде! Неизвестното във времето винаги ще е неизвестното за теб, но и не ти трябва да ти е известно, след като не те грози опасност! Опасност няма да те грози, ако си със Силния и си в мир с Него! Не ти ли звучи някак просто и ясно?!

42. СМЕЛОСТТА!

ВЯРАТА! НАДЕЖДАТА! ЛЮБОВТА! СЪМНЕНИЕТО!

Какво е вярата? Какво е надеждата? Какво е любовта? Не са ли това онези аксиоми, които не се доказват? Ако майката каже на детето си, че го обича, то да вярва ли в това? Да се довери ли на майка си? На кръвта си, на плътта си, от която е произлязло, и от която зависи? Детето да приеме ли невидимата любов за истина, с което неговата вяра се отъждествява с истината? Вярата, че невидяното е истина! Или да иска доказателство за тази любов, да пипне любовта и да не вярва на обичта на майка си? Или, ако утре обещаеш на сина си, че ще му донесеш хляб, той да изпитва ли надежда, очакване на обещаното или по презумпция да смята, че го лъжеш и да не изпитва тази блажена и топла надежда? **Нима няма блажена вяра, надежда и любов?** Изпълнени с полза, мир и топлина? Нима няма? Нима това са теоретични понятия, непрагматични, безсмислени и безполезни, че даже и вредни? От това - че някой, някъде лъже, следва ли, че всички са лъжци? Дори и на Земята да е останал само един честен Човек, това пак ли значи, че всички са лъжци? Не - не значи!

Да вървиш ли към Истината, дори да изглежда това действие самоубийствено за теб или не? Нужно е само да застанеш зад единствено Силния и ще станеш недосегаем и силен, чрез Него. Не могат да оберат дома, докато в него стои Силният и без Той да бъде вързан. Но ти трябва само да Го избереш, да Го пожелаеш. Тогава не ти трябва смелост, тя ще ти се придаде. Не ти трябва да си умен, да си сладкодугмен оратор, да си

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

богат... - каквото ти е нужно, ще ти се придаде в мига, когато е необходимо. Но не когато ти си мислиш, че е необходимо! Трябва ти само вярата и надеждата в Него и Неговия съвършено благ за теб промисъл. **И... разбира се, любовта към Него! А любовта се доказва с дела!** Звучи просто, но трудно се прескача грохналото ни естество. **Вярата, надеждата и любовта не са даденост, те се извоюват! Те се защитават с дела!** Иначе са просто думи. Защо е така ли? А защо вали дъжд? Защо дишаш, а не нещо друго?

И нека смелостта не се бърка със самоувереността, защото двете нямат нищо общо! Да, понякога ние сме много "силни", много нахъсани и доминиращи, "влаете" положението, но всъщност, това е временно, относително, сравнително (спрямо подобен на нас окаян човечец), илюзорно... но не и по същност! Същността ни е слаба, паднала и тя не може да твори сила и мощ от себе си! Смелостта е вяра в източника на силата, която се влива в теб, а самоувереността е вяра в себе си и разчитане на обречена и окаяна собствена "мощ", което води към гибелното его!

"Прави, каквото трябва, пък да става, каквото ще!". Това чувал ли си го? А вярно ли е?

"Човек двоедушен във всичките си пътища е неуреден."

Иак. 1:8

"И тъй, турете си на сърце да не обмисляте отрано, що да отговаряте,

понеже Аз ще ви дам уста и премъдрост, на която не ще могат противоречи, нито противостоя всички ваши противници."

Лука 21:(14-15)

43. Трудът!

ЕЖЕДНЕВНАТА ДОСАДНА РУТИННА РАБОТА!

Да - трудът трябва да се върши, трябва да се храним, обличаме, лекуваме. Иначе тялото ще умре и няма да може да се свърши нужната работа на душата. То ще ѝ съкрати времето (което е безценно за душата и спасението ѝ) или ще се занимава с глупости, не касаещи Смисъла на съществуването ни сега - спасението на душата! Опитай да заковеш пирон без чук - аз съм пробвал! Дори се смазва грозно някой пръст, ако е с друг неподходящ инструмент или, примерно, с паве. Има си обективни и рутинни неща, които се изискват ежедневно. Подобно на дишането. Но те нека не се бъркат със **Смисъла!** Те са служебно необходими, те са консуматив, те са аксесоар на същността. Научи се да ги разграничаваш, защото е трудно и иска усилие и време!

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

А времето, както казахме, е крайно, кратко и изтича! Твоето време!

Трудът е средството, което е дадено в помощ на Човека, за неговото спасение. Чрез труда за прехраната, се запълва денят на Човека и неговите мисли не се заемат от душепагубни идеи, нито се пропилява времето му. Трудът за прехраната е благословен! Само не бъркай неистовия труд в името на някакво безсмислие, което ще те доведе до погибел. Има и такъв труд - смъртоносен. Има и гениални злодеи, които ни спят, ни ядат, полагайки неимоверен труд за своето зло! Правиш разликата, нали?

Всеки труд, всяко най-обикновено и уж безобидно рутинно ежедневно действие, насочени към целта - спасението на душата, е полезен! Капка по капка - вир! А разхвърлян прах в полето, както изглежда тук-там извършената правилна постъпка, няма да доведе до създаването на здрава скала! Остава си прах в полето!

Системност и целеустременост - това може да доведе до смисъл и резултат!

Има много добри и правилни практики!

Полезни, необходими и важни! Но всички те сами по себе си са много и човек трудно може ежедневно да ги изпълнява всички. Следователно, трябва да се изберат по усет толкова, колкото е практически възможно да се изпълняват. Или системно да се разменят, като по този начин се обхваща по-голям брой практики. Но **системно и постоянно!** Все пак важни са именно **системността и постоянството!!!** (тук става въпрос за упражнения, здравословни техники, хранене, четене, създаване на различни режими в ежедневието...).

Животът трябва да бъде изживян докрай, въпреки всичко в него. Трябва да се избута докрай - буквално избута, изтегли, защото той не е проектиран да върви леко и гладко, а бодливо и грапаво. Защото той е изпит! А изпит знаем какво значи! При това трябва да се избута и в правилната посока, която пък от своя страна е само една. Животът трябва да се избоботи, защото той е труд и работа! Не е удоволствие, нито развлечение! Ти си само свидетел на факта, че си роден, а от там нататък от теб се иска да го изживееш - искаш или не искаш. Да, изглежда несправедливо, но всъщност е велико благо, че си роден, понеже ти се предоставя възможността да бъдеш част от безкрайността, чрез спасението си - връщането въщи. С други думи, имаш **само един вариант** на действие и той е да изживееш живота си докрай. Искаш или не искаш! Докрай!

Обърнете внимание и на един по-особен човешки труд - многогодишен, доживотен, но същевременно и незабележим! Може би най-тежкият, най-труден, най-продължителен и най-отговорен труд, който човек може да положи въобще през живота си. Това е трудът по извайването на човешко същество - раждане, отглеждане, възпитание, обучение... създаването на Човек. Но на Човек, търсещ Смисъла на Живота, търсещ спасение; Човек, на когото да му бъде показан път, за това спасение! Денонощен, безкомпромисен, мълчалив, невидим отстрани велик труд! И обидно и пренебрежително смятан за

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

задължителен и по подразбиране някак си, ей така - леко течащ по течението пухкав и елементарен труд. Той наистина е незабележим, но той е епохален в микрогалактиката на Човека. Този труд е по-сложен, по-дълъг, саможертвен и отговорен и от най-впечатляващите строежи и постижения в историята на човечеството - пирамиди, дворци, небостъргачи... Помислете сами! Отнесено само към един Човек и неговия единствен живот!!! Кое друго дело трае десетилетия с денонощни усилия, и което дело, реално няма край до края на живота на човек? Да, има грандиозни строежи, строени десетилетия, но не и от един човек, а от хиляди, и не денонощно и непрестанно, нито пък с такава тежка отговорност, касаеща безкрайността. Защото няма човешко дело по-велико и ценно от човешката душа. И не може и да има!

И така! Трудът, положен върху Човека от околните и от самия него (най-вече!) тук - през единствения му живот, се отразява пряко и на състоянието на този Човек (душата му) в безкрайната му участ! Това дали не е стряскащо? Изработеното днес ни отрежда състоянието в безкрайността утре!

Не си мисли, че отглеждането ти и възпитанието ти са просто даденост. Те са велик, невидим и най-отговорен труд!

44. Личността! Волята на Твореца!

Всичко във всемира (всичко сътворено) е създадено от личност (Бог е триипостасна личност), а не е безлико и мъртво. Творението Му не е безсмислено, хаотично и случайно разпиляно из Вселената! То е еднополюсно (единомислено), безгрешно, смислено, разумно, с цел, защото е такава същността Му. Устройството на Твореца е безгрешно, непостижимо, непобедимо и неведомо (неразгадаемо) за творението. Това значи, че пътят към Него е един-единствен, нетълкуваем, безалтернативен, незаобиколим, тесен и трънлив и всичко извън този път е обречено на нефункциониране - болка, нетърпимост, страдание, неестественост, непригодност.

"Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и с истина"

Йоан 4:24

Защо доброто е изначалното и естественото състояние? Защото Бог е такъв! Защото това е естеството, същността на Бог, и то се нарича от нас "добро". Защото просто е такъв! Злото не е нещо самостоятелно, не е плътно, няма същност, то е липсата на същностното, то е отсъствието на доброто! Сянката няма същност, тя е липсата, отсъствието на светлина! Но ние виждаме сянката. По-скоро, не виждаме светлината! Същностното е светлината! Нима не е ясно!?

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Уж виждаме нещо, но всъщност ние виждаме липсата на истинското нещо! Тази липса, ние наричаме "зло". Злото е липсата на добро!

Не знам как трябва да се разбере всичко това, но то е някак така. Въпросът е само един - колко непригодни ще се озовем на края (по-скоро на края на началото), след смъртта тук на Земята - този затвор, това място за поправителен изпит!?

45. ОБЯСНЕНИЕТО!

Всичко има обяснение и това "всичко" някак функционира, факт е! Но! Въпросът е дали на нас ни е дадено да го знаем (не можем да надскочим потенциала си и същността си). И невъзможността да узнаем нещо значи ли, че може да не се съобразяваме с това нещо, макар и то да е вечно непостижимо за нас! Все пак ти си такъв, какъвто си и си такова естество, каквото си. Както котката е котка, а бълхата - бълха. Това е! Не може всичко да е така, както искаме.

Трябва да приемеш това, което си! Естеството си! Не бъди наивен! Огледай се!

46. ЦЕЛТА НА ВСИЧКО!

Каква е целта на Всемира, на вечността?! Е това вече, е смазващият въпрос. Наистина!

Тук, каквото и да кажа е безпредметно и отчаяно-безсмислено, понеже си имаме съвсем други ясни, обективни и пронизващо опрели в ребрата проблеми, с които трябва да се борим. Това са битките с падналото ни естество и войната за спасението на душата ни, която нас чака. А за целта на всичко друго, е безобразно рано и ненужно дори да се мисли! Доста ме заболя, когато проуях това! Но още по-болезнено е да се мъчиш да получиш отговор на неотговорям по съществото си въпрос!!!

47. Пътят и Истината!

**Кой е пътят на Човека за тази вечна пригодност?
ТЪРСЕНЕТО!**

Кой е истинският път към Истината!? Само търсещата душа може да го познае, приеме и извърви! Защо ли? Защо пък трябва да търси тази **Истина**, не може ли да не я търси?! Ами защото просто нещата стоят така! Такъв е редът, така е казано, така е отредено, така е заповядано, така е промислено... как точно да го кажа?! И това с единствената цел, милостива цел, да ни се даде шанс за възстановяване, втори шанс за връщане у дома! Защо трябва да ядеш? - защото така си устроен! Защо така си устроен? - защото така е преценено за Човека! Защо трябва да спиш? - ами недей, но не можеш - така е заповядано за теб. Това да го разбира кой-както иска и може. Няма как да се разясни. Само търсещата душа ще го разбере.

Е, нека се опитам да разясня: На много места се претендира, че се изповядва **Истината**, но е ясно, че тя е само една и не търпи никакво развитие или промяна! **Истина**, смесена с неистина, е чиста неистина. Подобно на вирус, влязъл в стерилна среда - здравето преминава в болест. **Истината** може да съществува единствено и само самостоятелно. **Пътят на Истината** отдавна е потънал, защото е функция от търсенето му от Човека. Има търсене - пътят се открива, няма търсене - пътят изчезва. И именно, когато този път спре да бъде търсен и желан от Човека, всичко ще и свърши! С това ще приключи шансът за спасение на Човека. Защото от един момент, критичен момент, нататък, вече няма да има търсещи и следователно спасявани. Защо тогава да продължава времето? А времето точно и затова е започнало да тече, за да дойде моментът и на неговото изтичане! Времето е родено с нашето падение, с нашето тление! И след изтичането му - отново безвремие - вечност! Безвремие при безвремие! Такъв е планът, такъв е промисълът, не може да се избегне! Само търсещата душа може да разпознае истинския, единствен, спасителен път! Никой и никак не може да й промени желанието за богопознание, щом тя наистина е **търсеща** и чиста! Просто е!

Човек прогосира единствено в Господа!

**"И аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори;
защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори.**

**И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък?
Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба?"**

Лука 11:(9-11)

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

"Всеки, който падне върху тоя камък, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже."

Лука 20:18

Виж, търсещ Човече, дълбокият Божий глас, който се чува в душата, която напрегнато и непрестанно търси Бога и Неговата воля:

"Мислил ли си ти някога, че всичко, което засяга теб, засяга и Мен? Защото всичко, което засяга теб, се докосва до зеницата на Моето око. Ти си скъп в Моите очи, многоценен, и Аз те възлюбих, и затова Ми доставя голяма радост да те възпитавам. Когато изкушения въстанат срещу теб и врагът те връхлети като река, Аз искам да знаеш, че -

това беше от Мен.

Че твоята немощ има нужда от Моята сила, и че твоята безопасност се състои в това, да Ми дадеш възможност да воювам заради теб.

...

Аз съм Бог твой, Който разполага с обстоятелствата.

Ти не случайно се намираш на твоето място, това е точно мястото, което Аз съм ти определил.

Нали си Ме молил да те науча на смирение? Тогава разбери: Аз те поставих точно в тази среда, в това училище, където този урок се научава. Средата, в която се намираш и тези, които живеят с теб, само изпълняват Моята воля.

По Мое допущение те те оскъряват.

...

Прекарваш ли скръбни нощи, разделен от близките и скъпите на твоето сърце -

това беше от Мен.

...

Провалени ли са твоите планове, паднал ли си духом и си се уморил -

това беше от Мен.

... Но аз искам ти да Ми предоставиш да се разпореждам с обстоятелствата в твой живот. И тогава отговорността за всичко ще бъде Моя. Защото това е твърде тежко за теб и ти не можеш сам да се справиш с него, защото ти си само Мое оръдие, а не действащо лице.

...

Когато ти си потънал в работа, Аз не мога да привлека мислите ти към Мен.

Аз искам да ти открия най-съкровения Си мисли и най-важната от тях - че ти ми служиш.

Аз искам да те науча да съзнаваш, че ти си нищо.

...

Помни, че всяка несполука е Божие наставление и затова вложи в сърцето си словата, които аз ти казах в този ден -

това беше от Мен.

Пази ги, знай и помни винаги, че всяко жило ще се притъпи, когато ти се научиш във всичко да виждаш Мен.

Всичко, което е изпратено от Мен е за усъвършенстване на твоята душа -

това беше от Мен."

Св. Серафим Вирицики

"Аз съм Пътят и Истината и Животът"

Йоан 14:6

48. ИСТИНАТА Е СВЕДЕНА!

КАНОНИ И ДОГМАТИ – ОХРАНА НА ИСТИНАТА!

Тя - **Истината**, е сведена и промислително запазвана за всеки, който все още не я е потърсил. Тя чака! Но не още дълго! Накрая тя ще бъде отнета и това ще е краят на шанса ни за спасение. Все още този шанс го има! **Истината** не може да бъде измислена, създадена, преработена от Човек - тя изисква стерилна среда! Той трябва да я открие, приеме, съобрази и изпълни! След жадувано искане и търсене, разбира се! Така е заповядано за Човека сега и тук. **Тя е абсолютна!** Не подлежи на тълкуване, няма частни случаи, няма изключения, няма пропуски. **Не се влияе от време, пространство, събития, развития, не се модернизира, не се интерпретира, не е условна, не е локална!**

Ако **Истината** не беше сведена на хората и достъпна за тях, то какъв съд, каква отговорност, какво наказание да има за Човека? Щеше да е удобно и безотговорно, но не е! Можеш ли да имаш претенции към слепия, защо не те е виждал, или към глухия, защо не те е чул? Ако си справедлив - не можеш да имаш претенции! А Бог е справедлив! Но, ако слепият не е слеп, а глухият не е глух - идва страшната отговорност! Да е гледал, да е слушал, кой му е виновен? И ето става лошо, понеже Бог е справедлив!

Кой охранява тази сведена **Истина**? Как се предава чиста във времето на поколенията? Просто! Има ограда, с която е оградена, и зад която вече е неистината или, по-скоро, липсата на **Истина**! Тя се нарича **канони и догмати**! И, разбира се, Библия! Именно затова тази ограда не може да се модернизира, защото ще се разгради **Истината**. Видно е, че всеки ден някой упорито я разгражда, но това си е негов личен проблем. Истинската ограда ще я има, докато се изпълни времето! Точно дотогава имаш време и ти да откриеш и приемеш **Истината**, за да се спасиш!

А кой е този, който е изпълнявал **Истината** правилно? Къде са примерите, оставени във времето, от които да се учим?! Кой са доказателствата?! Ами това са боговдъхновените духовни воители, които са останали прави и са претърпели докрай, воините срещу греха и падналото си естество, воините, които са приели и обикнали **Истината** и после са дали душите си за нея! Това са просиялите и възвеличени и прославени чрез самия Бог светии на Църквата, сияещи чрез чудеса и искри на Божествената благодат. Доказателствата са премного и предостатъчно - тук отново стигаме до искането и търсенето, понеже иначе видимото и обективното става невидимо и абстрактно! Но все пак, това си е проблем на живия мъртвец, който именно ще пропусне да види тези доказателства.

А ти какво чакаш, работи! Гледай!

49. НАЧАЛОТО НА НАЧАЛОТО!

СВРЪХНАЧАЛОТО!

Кой създаде Бог? Кой създаде началото на
Началото?

БЕЗУМЕН ВЪПРОС!

Е това е, меко казано, смазващо питане - смазващо, смазващо, смазващо, смазващо! Отчайващо! Депресиращо! Не можеш да си поемеш дъх! Но нали е ясно, че и това има отговор!!! Изглежда неотговоряемо във вечността за всеки и всичко. И може би е точно така! Но! Как да ти обясня, че това не е въпрос за днешното ти състояние! Не е въпрос за тленното ти състояние? Но може и да не е въпрос и за вечното ти безкрайно съществуване! Е, това наистина е отчайващо, но трябва да се има в предвид за напълно вероятно. Напълно вероятно да е вечно неотговоряемо за Човека - сега и след смъртта и всякога! Но това със сигурност не е въпрос за днешното ти състояние! Не мисли за седмия етаж и не страдай за него, докато съвсем обективно и ясно си на партера! Дай да вършим недвусмислено ясното и спешното днес!

Наистина, невероятно е това, че всичко съществува, и че въобще го има!!! По-логично, по-вероятно, по-приемливо и по-разбираемо, обаче ми се струва за Човек, е това, сега да няма нищо, никога да не е имало и никога да не може да има нещо!!! Нищо!!! Просто нищо! Не хаос, не вакуум, а **нищо**! Нито пространство, нито време, нито енергия, нито материя, нито нематерия, нито плът, нито дух, нито добро, нито зло, нито живот, нито смърт! Абсолютно нищо!!! (Макар че, е абсурдна самата ситуация да се излага тезата за "безначалното и вечно нищо", защото не би трябвало да има кой да я изложи, понеже и самият излагащ тезата не би трябвало да го има! А и самото му обсъждане - на нищото, е доказателство, че нищото не е нищо, а функция на нещото: липсата на нещото е нищо, т.е. нищото не може да съществува без нещото!). Но понеже е факт, че ние съществуваме и сме обградени от съществуващи неща, и че въобще можем да пишем сега това, идват тежките и непосилни въпроси: Кой създаде всичко и как е създаден Той - Създаващият и Безначалният!? Как е възможно да има безначално нещо в чистия и буквален смисъл на думата?! Тук мозъкът, разумът, Човекът блокира и остава без всякакъв шанс за разбиране. Просто трябва да не се правим, че не виждаме това, за което говорим, **а да се смазваме от нищожност и безсилие, с които и без това сме изпълнени!** Да си стоим в ъгъла и да се мъчим да се приобщим към Него - Създаващия и Безначалния, макар и за нас Той да бъде **напълно** и (вероятно) **вечно** свръхнепостижим! Свръхнепостижим, но поканил ни да се приобщим, причастим и съединим с Него!!!

**Не бъди наивен! Не губи време, понеже то тече и изтича!
Твоето време!**

НЕЩО КАТО ПРЕДИ ИЗВОД

И нека преди **ИЗВОДА** от всичко казано до тук, да ти припомня, **скъпи Читателю, скъпи търсещ Човеко**, и казаното още в предговора. А именно, че твърдият тон, рязкост и острота в книгата не са, за да те плаша и стресирам, нито да те унижавам, отблъсквам или нагрубявам! Тонът е такъв, за да се раздразнят сетивата и невроните ти и да разбереш, че нещата са изключително важни и касаят не хипотетично някой, някога и някъде, а именно теб и всеки един от нас лично. Тук, сега и до края на времената! Мен, теб и всеки един от нас - Човеците!!!

Знам, че с бой може да се отнеме, но с бой не може да се даде! Именно затова пиша тази книга, за да се отвори разума и с мир и желание на волята да се приеме това, което се дава!

Ако поне малко съм те замислил за Смисълт ти на съществуване, то значи вече аз и ти сме сродни души - Човеци! Разумни Човеци! Ще изпитам тиха наслада, ако това се е случило.

Ако пък си се почувствал наранен или засегнат - прости на мен невежия! Пък някой ден може отново да отвориш книгата и, въпреки невежеството ми, да извлечеш някоя полза от някой абзац.

**Прости ми,
Приятел!**

ИЗВОД И НЯКОЛКО ДУМИ ЗА СМЪРТТА:

Чудя се, какво ли се случи в главата ти, ако въобще си успял да стигнеш до тук?! Дали изпита болка, наслада, смут, смях или нищо? Бих искал да разбера!

Това е опит да изразя реалността, която съм разбрал и усетил. Всичко е някак така и със сигурност не и никак!!! А щом е "някак", значи съществува, а това не може да се пренебрегне. Все едно да пренебрегнеш въздуха, разсъждавайки, че не ти е нужен, при положение, че си дишащо същество. Абсурд, напълно разбираем, че е абсурд! Нали?

Ако смяташ, че нещата не са "някак", а са "никак" (смяташ, че не съществуват, макар че е явно, че ти съществуващ), то твоята трагедия е ОГРОМНА!!!

Почти всяко изречение в целия текст завършва с удивителен знак, дори повече от един, понеже всяко едно от тези изречения засяга гигантски, крещящи, свръхважни теми, по които боговдъхновените отци - божии избраници и съсъди, са писали хиляди страници! Не се чуди, трудно е да се акцентира върху цял текст! Той самият целият е акцент!

Всички тези думи не са философия, а опит за описание на почувстваната реалност, която не може да се пренебрегне никога, никак, по никакъв начин и на никаква цена. Реалност, описана с прости думи, чрез естествен и непринуден израз от един непретендиращ за дълбочинност и красноречие обикновен редови Човек от измежду няколкото милиарда такива в момента на Земята, какъвто съм и грешният аз! Ако не съм я описал и почувствал или пресъздал точно, така че да се разбере все пак някак и от друг, подобно на мен, то това няма НИКАКВО значение, защото опасното тук е, че тази реалност я ИМА. Тя е ФАКТ!!! Кой как описва "нещо" е без значение, щом спорът НЕ Е дали "нещото" е "нещо" или е "нищо"! Щом не се дискутира дали "нещото" е факт (т.е. никой не оспорва, че е факт), то няма значение как този факт се описва! Но, ако се приеме, че "нещото" (фактът) не съществува въобще - това вече е проблем от друго измерение! И самият разговор е мъртъв по рождение!

Или с други думи - няма значение дали съм те замислил, даже няма значение въобще какво мислиш - когато дойде моментът всички ние да скочим от терасата на седмия етаж, докато цял

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

живот сме философствали и празнословствали върху темата "Що е това гравитация?", ще се разбере кой, как и колко тежко ще се разбие в земята. Тогава ще разбереш, и да искаш, и да не искаш, що е то гравитация! Все едно някой ще те пита дали искаш да умреш! А този момент, моментът на скока, е неминуем, категоричен, безкомпромисен и сигурен - СМЪРТТА!!! Да, този момент на този скок, в днешното ни състояние, се нарича СМЪРТ! Така се нарича края на началото на нашия път. Момент на разделяне на душата с тялото! СМЪРТ! Чрез родилните болки на СМЪРТТА се прекрива прага! Защо тогава, защо така? ОХ! Вече е ясно - такъв е планът, такъв е сценарият, такъв е промисълът. Толкова ли е сложно за разбиране? Не! Не е! Ти все пак си Човек!

Денят, в който умираме, е денят, за който живеем! Проумях го на едно погребение. Какъв абсурд за днешния Човек! Какъв срыв на глинения му трон! Но отчайващо вярно! Каквото състояние сме достигнали по пътя си до деня на СМЪРТТА, това състояние и ще се съди!

А, ако всичко това е глупост и всичко приключва със СМЪРТТА, то тогава нямаш никакви проблеми! Но, представи си, само допусни за миг, изнасили се и допусни, че си безсмъртна душа, че има безкрайност, твоя лична безкрайност и тя ти зависи от поведението ти сега - до СМЪРТТА! Някакво си време! Забрави всичките си умувания (верни или не!), разграничи се от себе си - за миг, и допусни, че гореописаната реалност е реална!

Готов ли си да поемеш този риск??!! И да заложиш на нищото!?? Този риск на вечността! Риск, зад който стои безкрайността ти! Ти толкова ли си безумен?!

Не бъди наивен! Огледай се! Ти си Човек! Всичко теб чака! Времето тече! Все още! Още си тук, още имаш шанс да проумееш Истината! Лошото е, че изборът е само твой и никой не може да ти помогне в глупостта и избраната от теб слепота. А времето тече... и изтича!

И нека да ти припомня разковничето в тази книга, да не би да се окаже, че вече си забравил, за какво става въпрос тук:

ОТНОВО ВНИМАНИЕ!!!

СМИСЪЛЪТ на този ЖИВОТ е...

... да се завърнеш вкъщи! Да се покаеш и спасиш! Защото сега си изпъден! Защото сега си пострадал! Защото си виновен! Защо, кога, как... - има ли значение, ако е факт! А то е факт! Съобрази се с наказанието! Работи! Потърпи и виж плода си! Всичко теб чака! Времето изтича! А после лично и неизбежно ще ти се отсъди... справедливо! Искаш или не искаш!

И така: Ще се върнеш ли у дома или ще останеш изпъден завинаги! Това е въпросът! А отговорът се кове само от теб!

**НЕКА БОГ ДА СЕ СМИЛИ НАД НАС!
А НИЕ ДА СЕ ПОКАЕМ И ДА ПРЕТЪРПИМ ДОКРАЙ!!!**

**Господи Исусе Христе, Сине Божий,
помилуй ме грешния!**

Аз съм СВЕТИНА, но вие не Ме виждате;
Аз съм ПЪТ, но вие не Ме следвате;
Аз съм ИСТИНА, но вие не вярвате в Мен;
Аз съм ЖИВОТ, но вие не Ме търсите;
Аз съм УЧИТЕЛ, но вие не Ме слушате;
Аз съм ГОСПОД, но вие не Ми се покорявате;
Аз съм вашият БОГ, но вие не се молите на Мен;
Аз съм вашият най-добър ПРИЯТЕЛ,
 но вие не Ме обичате;
... и ако вие сте нещастни, то не обвинявайте МЕН!

НЕ БЪДИ НАИВЕН!

ТИ СИ ЧОВЕК!

БОЖЕСТВЕН ЧОВЕК!

УНИКАЛЕН ВЪВ ВСЕЛЕНАТА!

ФАКТ!

ИСКАШ ИЛИ НЕ ИСКАШ!

КНИГАТА НАКРАТКО:

- НЕЩО КАТО ПРЕДГОВОР

1. Огледай се! Всичко има смисъл!
2. Човекът?!
Той е различен!
3. Земята?!
Тя е специална!
4. ЖИВОТЪТ!!! и неговият СМИСЪЛ!!!
5. Невидимото!
Реално ли е?
Духът реалност ли е?
6. Физичните и биологичните закони!
Науката!
7. Прости принципи!
8. Душата!
9. Цивилизация и технически прогрес!
10. Прераждане!
Съдба! Карма! Отговорност!
11. Собствеността!
12. Подобие!
13. Вечността! Безвремието!
Безкрайността!
14. Ти имаш проблеми?
15. Ти нямаш проблеми?
16. Всичко ти е позволено!
17. Всичко може да ти е правилно!
Но се чувстваш угнетен, невъзнаграден?
Търпение!
18. Съвестта!
Еталон за ориентиране в мъглата на света!
Атеистът!
19. Справедливостта!
Промисълът! Случайността! Късметът!

20. Милостта!
21. Снизхождението! Немоощта!
22. Помненето!
Изпълнението!
23. Мечтанието!
24. Сънищата!
25. Планирането!
26. Победите! Състезаването! Лъжезнанието! Суетата!
Страстта! Парите! Властта! Славата!
27. Свободата! Свободната воля! Знанието!
28. Смирението! Послуванието!
Духовният наставник!
29. Родителите! Учителите!
30. Твърдостта на действията! Съжаляването!
Решителността! Волята на изпълнението!
31. Мълчанието!
32. Лъжата!
33. Изкушенията! Прелъстяването!
Лъжепомощниците!
Пречката, която те отвлича от пътя!
Търпението!
34. Семейството!
35. Отшелничеството (монашеството)!
36. Злото! Сатаната! Противникът на човешкия род!
37. Гордостта!!! Егото!
38. Молитвата!
39. Покаянието!
За нас е оставено покаянието!
40. Спасението! Съвършенството!
Връщането!
41. Неизвестността! Страхът!
Мирът в Човека!
42. Смелостта!
Вярата! Надеждата! Любовта! Съмнението!
43. Трудът!
Ежедневната досадна рутинна работа!
44. Личността!
Волята на Твореца!
45. Обяснението!
46. Целта на всичко!

47. Пътят и Истината!

Кой е пътят на Човека за тази вечна пригодност?
Търсенето!

48. Истината е сведена!

Канони и догмати - охрана на истината!

49. Началото на началото!

Сврѣхначалото!

Кой създаде Бог? Кой създаде началото на Началото?
Безумен въпрос!

- НЕЩО КАТО ПРЕДИ ИЗВОД

- ИЗВОД и няколко думи за СМЪРТТА

25-31.10.2009
12.07.2011

Ако някой иска да сподели нещо с мен - Автора:
sisltd@mail.bg или tbs@tbsbg.com

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Българска

© Слави Самичков - автор

Ивайло Иванов - редактор

Издателство: Печатница Нима

Печат: Полиграфически Комбинат Димитър Благоев

ISBN: 978-954-2952-18-3

2012